

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: **Mgr. M. V.**, narozený X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Nielsenem
sídlem Radhoštská 1942/2, 130 00 Praha

proti

žalovaným: 1) náměstek ředitele Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje pro vnější službu
2) Česká republika – Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje
oba sídlem Lidické náměstí 899/9, 401 79 Ústí nad Labem

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného 1) spočívajícím ve vyslání žalobce na studijní pobyt na Školní policejní středisko Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje počínaje dnem 1. 3. 2025, a žalované 2) spočívajícím v udržování žalobce na studijním pobytu ve Školním policejním středisku Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje a jeho nezařazení zpět k výkonu služby v zásahové jednotce působící u Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

1. Žalobce se žalobou na ochranu před nezákonným zásahem domáhal, aby soud (I.) určil, že rozkaz žalovaného 1) ze dne 17. 2. 2025, č. KR-207/2025, jímž byl žalobce od 1. 3. 2025 vyslán na studijní pobyt na Školní policejní středisko Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, byl nezákonným zásahem, (II.) zakázal žalované 2), aby pokračovala v udržování žalobce na studijním pobytu ve Školním policejním středisku Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, a (III.) přikázal žalované 2), aby zařadila žalobce zpět k výkonu služby v souladu s jeho zařazením. Současně žalobce navrhl, aby byla žalované 2) uložena povinnost zaplatit mu náhradu nákladů soudního řízení.
2. Žalobce v úvodu žaloby uvedl, že slouží jako člen Policie České republiky (dále jen „policie“) v zásahové jednotce působící u Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje (dále jen „krajské ředitelství policie“) na služebním místě inspektor. Rozkazem žalovaného 1), jenž mu byl doručen dne 18. 2. 2025, byl počínaje dnem 1. 3. 2025 vyslán na studijní pobyt na Školní policejní středisko Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje (dále jen „školní policejní středisko“).
3. Žalobce je přesvědčen, že rozkaz je nezákonný, neboť nebyly splněny zákonné podmínky pro jeho vyslání na studijní pobyt, rozkaz ani s ním související plán studijního pobytu nevymezují ani relativně dobu trvání studijního pobytu, pročez neobsahuje stanovené náležitosti, a motivací pro vydání rozkazu byla snaha žalobce poškodit v rámci nátlaku a šikany, jímž žalobce ze strany vedení krajského ředitelství policie dlouhodobě čelí.
4. Důvody pro vyslání příslušníka na studijní pobyt jsou stanoveny v § 38 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru“). Tyto důvody nicméně z rozkazu nelze zjistit. Především však vyslání žalobce na studijní pobyt nemůže mít žádnou souvislost s jím vykonávanou službou. Žalobce byl vyslán na studijní pobyt na základě návrhu ze dne 5. 2. 2025, č. j. KRPU-27438-1/ČJ-2025-0400OP-05, jenž má vycházet ze stanoviska pracovní skupiny výcviku ustanovené ředitelem krajského ředitelství policie, dle něhož je nezbytné zajistit zdokonalení výcviku policistů ve školním policejním středisku prostřednictvím přímé účasti kvalifikovaného policisty ze zásahové jednotky.
5. Z prezentace zpracované touto pracovní skupinou skutečně vyplývá doporučení, aby pro zkvalitnění výcviku řadových policistů byl ve školním policejním středisku detašován jeden proškolený policista zásahové jednotky či speciální pořádkové jednotky. Z jednotlivých zápisů z jednání této pracovní skupiny je ovšem patrné, že nástrojem ke zlepšení výcviku mělo být především zvýšení časové dotace výcviku prvosledových hlídek a přímé zapojení instruktorů do činnosti školního policejního střediska, a to zejména v souvislosti s taktickými cvičeními při situacích AMOK (útok aktivního střelce). Jak ovšem plyne z čl. 8 pokynu policejního prezidenta ze dne 19. 2. 2015, č. 34, kterým se upravuje činnost zásahových jednotek a jednotek pro ochranu jaderných elektráren v aktuálním znění, instruktorem služební přípravy a výcviku se rozumí absolvent kvalifikačního kurzu „Instruktor služební přípravy“ anebo kurzu „Základní kurz lektorských dovedností“. Žalobce přitom žádný z těchto kurzů neabsolvoval. Z výstupů pracovní skupiny nadto vyplývá, že detašováním proškoleného policisty se má docílit zvýšení kvality výcviku jiných policistů. Ve vztahu k žalobci se tak vůbec nemůže jednat o studijní pobyt ve smyslu § 38 zákona o služebním poměru. Žalobci nadto bylo dlouhodobě znemožněno účastnit se výcviku (včetně reakcí na situace AMOK) i skutečných zásahů.
6. Žalobce dlouhodobě čelí různým formám nátlaku a šikany ze strany vedení krajského ředitelství policie. Je tomu tak zřejmě z toho důvodu, že aktivně poukazoval na zhoršující

se podmínky příslušníků zásahové jednotky, jakož i na chaotické řízení. Žalobce kontaktoval Odborovou organizací *Pro Libertate*, s níž mimo jiné konzultoval, zda jsou v souvislosti se systémem pohotovostí a přestávek příslušníkům odpovídajícím způsobem poskytovány příslušné náhrady či odměny. Žalobce začal ve spolupráci s uvedenou odborovou organizací upozorňovat vedení krajského ředitelství policie na možné problémy související zejména se změnou systému služeb a zúčastnil se v této souvislosti setkání místopředsedy této odborové organizace s ředitelem krajského ředitelství policie. Na schůzce bylo dohodnuto, že vedení zahájí otevřenou diskusi se členy zásahové jednotky s cílem nastavit budoucí systém směn a odměňování spravedlivě. O průběhu jednání žalobce následně informoval prostřednictvím společné skupiny v aplikaci WhatsApp ostatní členy jednotky.

7. Již v reakci na tuto zprávu mu bylo ze strany nprap. K. K., instruktora taktického výcviku, doporučeno, aby se „*vysral na vypracovávání návrhů*“ a aby podal žádost o přeložení. Na to pak v reakci navázal i ppor. R. M. zprávou, jíž se pokusil žalobce před kolegy zesměšnit. Od té doby byl na žalobce vyvíjen nátlak, aby zásahovou jednotku opustil. Žalobce čelil různým výhrůžkám, včetně hrozby, že bude vyslán na studijní pobyt do školního policejního střediska, čímž ztratí podstatnou část svých příjmů. Byly vůči němu vedeny cílené slovní útoky se snahou poštvat proti němu kolegy, byl i jinak ze strany zástupců vedení krajského ředitelství policie slovně i písemně ponižován a napadán. Týden po schůzce bylo žalobci sděleno, že bude od října „*odklizen*“, a to prostřednictvím změny systému služeb. Nadále bude působit pouze v rámci stálé dozorčí služby. Zažitou praxí po mnoho let přitom bylo, že každý člen jednotky měl v průběhu měsíce jednu, maximálně dvě dozorčí služby. Výjimkou byly jen situace, kdy o výkon dozorčí služby příslušníci jednotky sami žádali. V důsledku této změny žalobce ztratil možnost účastnit se výcviku a služebních akcí (například i v rámci rozsáhlé akce v Teplicích konané 22. 10. 2024, během níž vedení zakázalo ostatním příslušníkům čerpat řádnou dovolenou a povolalo i služebně odvelené kolegy z výcvikových kurzů s tím, že se akce musí všichni s výjimkou žalobce zúčastnit). Dále byl žalobce ostrakizován nucenou změnou služby v den konání velké porady v rekreačním středisku v Ostrově, aby „*nenarušoval plánované oslavy narozenin nadřízených*“ a aby neměl možnost diskuze s ředitelem krajského ředitelství policie, který se porady účastnil. Součástí nátlaku na žalobce bylo i razantní snížení služebního příjmu, k němuž došlo v důsledku absencí pohotovostí, přesčasů a s tím spojeného snížení hodinového platového průměru.
8. Přes tento nátlak si žalobce řádně plnil své povinnosti a věřil, že jde o dočasný stav. Situace se však stále zhoršovala a vyústila ve vyslání žalobce na studijní pobyt od 1. 3. 2025 na školní policejní středisko bez stanovení délky pobytu. V důsledku vyslání žalobce ztratil možnost aktivní účasti na službě, která ho baví a které se poctivě věnuje mnoho let. Současně mu bylo odebráno zvýšení základního tarifu příslušníka o 10 %. To, spolu se ztrátou možnosti přesčasů, naprosto odlišného režimu výkonu služby, zvýšení nákladů na stravování, dopravu, vzdálenosti od bydliště pro něj může být v dlouhodobějším rozsahu doslova likvidační, neboť by již nebyl schopen uspokojovat potřeby své a své rodiny.

Vyjádření k žalobě

9. Účelem vyslání na studijní pobyt dle § 38 zákona o služebním poměru je získání znalostí, dovedností a zkušeností potřebných k výkonu služby. Rozhodnutí o vyslání příslušníka na služební pobyt je čistě v gesci příslušného služebního funkcionáře. Ten si musí sám vyhodnotit, zda jsou u konkrétního příslušníka splněny zákonné podmínky pro jeho

vyslání, zda existuje zájem na tom, aby příslušník získal další znalosti, dovednosti a zkušenosti potřebné pro výkon služby.

10. Zásahová jednotka, do níž je žalobce zařazen, je specifickým organizačním článkem krajského ředitelství policie, jenž plní zcela originální a jedinečné služební úkoly. I proto bylo ze strany pracovní skupiny zabývající se taktikami a metodikami výcviku příslušníků policie při situacích AMOK navrženo, aby byl na školní policejní středisko detašován jeden proškolený příslušník zásahové jednotky.
11. Žalobce není absolventem kurzu instruktora a nemá požadované vzdělání pro výcvik příslušníků. Ze strany služebního funkcionáře však bylo vyhodnoceno, že se žalobce i přesto jeví jako možný kandidát pro vyslání na studijní pobyt do školního policejního střediska za účelem získání dalších znalostí, jež jsou uvedeny v plánu studijního pobytu. Během žalobcova studijního pobytu by přitom mělo dojít nejen k prohloubení znalostí, dovedností a zkušeností potřebných k výkonu jeho služby, ale i těch, jež jsou potřebné pro podporu a předávání zkušeností členům zásahové jednotky po ukončení jeho studijního pobytu. Kromě prezentace získaných znalostí a zkušeností v rámci svého stávajícího služebního zařazení by také mohl být žalobce po absolvování studijního pobytu případně zařazen právě do kurzů pro instruktory služební přípravy. Cílem studijního pobytu žalobce tak není jen získání znalostí, dovedností a zkušeností potřebných k výkonu služby na jeho stávajícím služebním místě, což ostatně ani § 38 zákona o služebním poměru nevyžaduje, ale zejména získání znalostí, dovedností a zkušeností *pro futuro*, potřebných pro zapojení žalobce do činností v rámci metodického a taktického školení dalších příslušníků, a to nejen v rámci zásahové jednotky.
12. Argumentuje-li žalobce, že na základě návrhu pracovní skupiny měl být do školního policejního střediska vyslán proškolený policista, a jeho vyslání tudíž nemůže naplňovat znaky studijního pobytu dle příslušného ustanovení zákona o služebním poměru, lze mít za to, že aby mohl žalobce školit a předávat dále odborné znalosti či zkušenosti, musí být nejprve sám proškolen a získat nejen znalosti, zkušenosti a dovednosti v samotném předmětu školení, ale i ve způsobu, jakým daná témata předávat dál. To by mělo být rovněž náplní jeho studijního pobytu.
13. Současně příslušný služební funkcionář vyhodnotil, že příslušníci zásahové jednotky, kteří jsou zároveň instruktory, by mohli mít vzhledem k zažitě praxi na výcvikové metody používané ve školním policejním středisku neobjektivní náhled. V případě jejich vyslání by proto nemuselo dojít k efektivnímu přenosu dobré praxe v podobě některých výcvikových metod ze školního policejního střediska do zásahové jednotky, respektive by se přenos vůbec neuskutečnil. Proto byl na studijní pobyt po zvážení všech výše uvedených okolností vyslán právě žalobce.
14. Z průběžného hodnocení studijního pobytu žalobce zpracovaného kpt. Ing. P. D., vrchním komisařem školního policejního střediska, přitom vyplývá, že žalobce je v rámci studijního pobytu systematicky proškolován a účasten řady cvičení a kurzů směřujících k jeho služebnímu a osobnímu rozvoji v souladu s návrhem na vyslání na studijní pobyt ze dne 5. 2. 2025 a plánem studijního pobytu ze dne 11. 2. 2025.
15. Namítá-li žalobce, že rozkaz žalovaného ani plán studijního pobytu nespecifikují dobu trvání pobytu žalobce ve školním policejním středisku, je nutno vzít v úvahu, že § 38 zákona o služebním poměru nepodmiňuje vyslání na studijní pobyt stanovením délky doby studijního pobytu, ať již přesným datem či vymezením určitého období. Z pohledu žalovaného se proto jeví účelnějším a vhodnějším vázat dobu trvání studijního pobytu na splnění konkrétních úkolů. Právě z tohoto důvodu je také studijní pobyt žalobce průběžně

vyhodnocován ze strany garantů žalobcova pobytu kpt. Ing. P. D. a nrap. F. D., vrchního inspektora školního policejního střediska. Po splnění konkrétních cílů uvedených v plánu studijního pobytu ze dne 11. 2. 2025, bude tento řádně ukončen a žalobce bude opětovně zařazen na služební místo v rámci zásahové jednotky. V případě, že by z průběžného vyhodnocování studijního pobytu vyšlo najevo, že žalobce není vhodnou osobou pro absolvování studijního pobytu, byl by jeho studijní pobyt zrušen předčasně. Stejně tak by bylo možné postupovat v případě náhlé personální nedostatečnosti na zásahové jednotce či nezbytnosti dlouhodobého současného nasazení většího počtu členů zásahové jednotky.

16. Tvrdí-li žalobce, že vyslání na studijní pobyt bylo výsledkem nátlaku a šikany, jimž dlouhodobě čelí ze strany vedení krajského ředitelství policie, pak se žalobcem nebylo jednáno jinak než s ostatním příslušníky zařazenými k výkonu služby v rámci jednotlivých organizačních složek krajského ředitelství policie. Vyslání na studijní pobyt je nástrojem služebních funkcionářů k odbornému rozvoji a další přípravě příslušníků sloužícím k jejich dalšímu služebnímu růstu, což lze stěží považovat za formu šikany, nátlaku či útisku, a rozhodně tak není žádným druhem trestu.
17. Žalobcem odkazovaná komunikace v aplikaci WhatsApp nepředstavuje vyjádření vedení krajského ředitelství policie a nadto z ní nelze dovozovat žádné šikanózní jednání vůči žalobci. Žalobce je v zásahové jednotce zařazen do družstva, jehož velitelem, jemuž je žalobce podřízen, je ppor. Bc. D. K. Dalšími nadřízenými žalobce pak jsou zástupce vedoucího zásahové jednotky mjr. Bc. J. M. a vedoucí zásahové jednotky mjr. Ing. P. S. Z těchto osob se aktivně účastnil komunikace v aplikaci WhatsApp pouze vedoucí zásahové jednotky mjr. Ing. P. S. Jeho vyjádření však rozhodně nelze považovat za hrubé, natož pak dokonce šikanózní. Takto nelze podle žalovaného označit ani reakci žádného z dalších aktivních účastníků této komunikace. Nrap. K. K., který je v zásahové jednotce zařazen jako instruktor, v ní pouze vyjadřuje svůj názor, že se mu v zásadě nelíbí, že by měl žalobce plánovat systém směn nebo jeho změny, neboť to je plně v gesci služebního funkcionáře. Pokud snad má žalobce za to, že se ho v komunikaci pokusil zesměšnit ppor. R. M., jenž je v zásahové jednotce zařazen jako velitel družstva, avšak jiného než toho, v němž je zařazen žalobce, je jeho vyjádření zcela obecné. Tento v něm konstatuje pouze faktický stav nastavený v rámci zásahové jednotky a nezesměšňuje jím konkrétní osobu či osoby.
18. Co se týká plánování služeb, výcviků, služebních akcí nebo dovolených, to je ve všech složkách policie v gesci služebních funkcionářů a zásahová jednotka v tomto ohledu není žádnou výjimkou. Žalobce v zásadě uvádí, že se mu nelíbí nové nastavení a odkazuje na roky zavedené praxe. Zároveň je ale on sám přímým iniciátorem změn a nového nastavení, které by mělo reflektovat potřeby příslušníků zařazených do zásahové jednotky. K tomu je také potřeba uvést, že služební pohotovost ani přesčas nejsou nárokovou součástí výkonu služby. Naopak by se mělo jednat o institut výjimečný. Nelze se tak ztotožnit s tvrzením žalobce, že by ubráním přesčasů znamenalo snížení jeho služebního příjmu. I když tedy snížením množství přesčasů fakticky došlo ke snížení žalobcova příjmu, bylo tomu z důvodu vhodnějšího nastavení systému služeb v rámci zásahové jednotky, nikoliv z důvodu nátlaku na žalobce. Je přitom také potřeba vzít v potaz, že dle § 54 odst. 5 zákona o služebním poměru je primární náhradou za službu přesčas poskytnutí služebního volna ve vyrovnávacím období, nikoliv finanční plnění.
19. Uvádí-li žalobce, že mu bylo odňato zvýšení základního tarifu příslušníka o 10 %, k tomu skutečně na základě rozhodnutí žalovaného 1) ze dne 7. 3. 2025, č. KR-461/2025, došlo. Podle § 114 odst. 2 zákona o služebním poměru toto zvýšení náleží příslušníkům, kteří vykonávají službu ve dvousměnném, třisměnném nebo nepřetržitém režimu služby. Vzhledem k tomu, že žalobce ve školním policejním středisku vykonává službu v

jednosměnném režimu, nebylo možno mu zvýšení základního tarifu ponechat. To ovšem neznamená, že žalobci by zůstal zachován nárok na zvýšení tarifu i v případě, že by nadále vykonával službu v rámci zásahové jednotky krajského ředitelství policie. I v takovém případě by mohl jeho nárok zaniknout, a to v případě, že by došlo k úpravě rozvržení směn žalobce.

20. Pokud žalobce tvrdí, že mu vznikají v souvislosti s vysláním na studijní pobyt zvýšené náklady na dopravu či stravování, ty mu mohou být kompenzovány. Žalobce má podle zákona o služebním poměru nárok na náhradu jím doložených jízdních výdajů a na stravné ve výši stanovené závazným pokynem policejního prezidenta ze dne 26. 9. 2011, č. 177, o náhradách cestovních výdajů příslušníků Policie České republiky. Jediné, co pro to musí udělat, je řádně požádat o jejich proplacení.
21. Namítá-li žalobce, že v důsledku vyslání na studijní pobyt nemá možnost vykonávat službu na původním služebním místě, je nutné konstatovat, že žalobce nebyl ze svého služebního místa převeden, jeho vyslání na studijní pobyt je pouze dočasné. Vyslání na studijní pobyt tedy neznamená, že žalobce již nebude vykonávat službu na původním místě. Jakmile získá takové znalosti, dovednosti a zkušenosti, které jsou z pohledu příslušného služebního funkcionáře na jeho služebním místě k výkonu služby potřebné, studijní pobyt ukončí.
22. Vysláním na studijní pobyt nemohlo dojít k narušení osobního a rodinného života žalobce. Studijní pobyt by měl být v tomto ohledu pro žalobce méně zatěžující než výkon služby na jeho původním místě v zásahové jednotce. Žalobce má stále pevně stanovenou dobu služby v rozsahu 37,5 hodiny týdně dle § 52 odst. 1 zákona o služebním poměru. Jedná se přitom o pravidelný režim 7,5 hodiny denně pouze ve všední dny, nad jehož rámec nemusí žalobce vykonávat službu přesčas ani služební pohotovost. Fakticky má tedy k dispozici více osobního volna.
23. Veškeré skutečnosti prokazují, že při rozhodnutí o vyslání žalobce na studijní pobyt bylo postupováno v souladu se zákonem o služebním poměru. Soud by měl proto podanou žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Replika žalobce

24. Žalobce v replice konstatoval, že dle jeho názoru i vyjádření žalovaných potvrzuje oprávněnost žaloby. Zcela zásadní totiž je, že z ničeho, co ve vyjádření žalovaní uvádí, nevyplývá, že by studijní pobyt měl mít jakýkoli vliv na služební postup žalobce. Lze předpokládat, že zvýšením jeho kvalifikace by se mělo také zvýšit jeho služební zařazení v jednotce. Je tedy evidentní, že studijní pobyt je zcela samoučelný a žádný vliv na budoucí fungování zásahové jednotky ani žalobce nemá a mít nebude. Taktéž nebylo vysvětleno, na základě jakých kritérií byl žalobce vybrán ke studijnímu pobytu.
25. Zarážející je podle žalobce snaha naznačovat, že by snad k odebrání zvýšení základního tarifu v případě žalobce mohlo dojít i za situace, že by žalobce nadále působil v zásahové jednotce. V ní totiž službu v jednosměnném režimu službu vykonává pouze vedoucí zásahové jednotky a jeho zástupce.
26. Co se týče náhrad stravného a cestovního v souvislosti s vysláním na služební pobyt, o jejich proplácení si žalobce žádá. Má nárok na stravné za výkon služby v rozsahu 5-12 hodin ve výši 150 Kč a na jízdné ve výši 165,60 Kč, celkem tedy na 315,60 Kč. Ovšem oběd ve služební jídelně ve školním středisku policie, kde se žalobce stravuje, stojí 110 Kč a vynaložené náklady na jednu cestu představují asi 300 Kč. Minimální náklady žalobce na oběd a cestu tedy vycházejí na 410 Kč při dotaci 316 Kč. Tento výdaj je přitom nutné vynásobit počtem

22 služeb (nemluvě o dalších nákladech na další stravování mimo oběd i opotřebení vozidla při nájedzu cca 2 000 km).

27. Pokud jde o zásah do osobního a rodinného života žalobce, ten skutečně nelze bagatelizovat. Žalobce osm let vykonával službu v režimu dvou dnů volna a 8-10 služeb v měsíci. Nyní ji vykonává v rámci 22 denních služeb v hodinu cesty vzdáleném místě. To představuje skutečně zcela zásadní zásah.
28. Za až absurdní lze považovat účelové tvrzení o tom, že pohotovosti a přesčasů nejsou nárokovou složkou služby. V tomto ohledu je nezbytné věc vnímat i z pohledu reálného fungování zásahové jednotky, kde například systém pohotovostí je systematizovaný a pravidelný.

Dosavadní průběh řízení

29. Žalobce označil v žalobě jako žalovaného „Českou republiku – Policii ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje“. Vzhledem k tomu, že žalobou napadaný zásah spočíval ve vydání rozkazu náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje pro vnější službu ze dne 17. 2. 2025, č. KR-207/2025, soud podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2014, č. j. Nad 224/2014-53, č. 3196/2015 Sb. NSS vyzval žalobce k vyjádření, zda trvá na původním označení strany žalované jako „České republiky – Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje“, nebo ho mění na náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje pro vnější službu. Žalobce změnil označení žalovaného ve vztahu k návrhu výroku I. v petitu žaloby na náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje pro vnější službu [žalovaný 1)]. Ve vztahu k návrhu výroků II. a III. v petitu žaloby setrval na dosavadním označení žalovaného „Česká republika – Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje“ [žalovaná 2)]. Dále žalobce změnil tu část žaloby, v níž se domáhal, aby byla žalovaná 2) uložena povinnost zaplatit mu náhradu nákladů soudního řízení tak, že nově požadoval, aby povinnost nahradit mu náklady řízení byla uložena společně a nerozdílně žalovanému 1) a žalované 2).

Další vyjádření žalobce

30. Žalobce se dále ve věci vyjádřil podáním, jímž reagoval na stanovisko ombudsmana Policie České republiky (dále jen „ombudsman“) ve věci žalobcova podnětu předloženého soudu v průběhu řízení žalovanou 2).
31. Ve svém podání žalobce uvedl, že jeho věc je nutné zkoumat ve všech souvislostech. Není možné na každé konkrétní jednání žalovaných pohlížet izolovaně. Jednalo se o dlouhodobý a cílený nátlak, který vyvrcholil rozkazem, proti němuž žalobce brojí podanou žalobou.
32. Žalobce se stal terčem tohoto nátlaku bezprostředně poté, co se dne 23. 7. 2024 prostřednictvím odborové organizace obrátil na vedení krajského ředitelství policie s žádostí o projednání zhoršujících se pracovních a platových podmínek příslušníků zásahové jednotky v důsledku „snížení“ výstrojních náležitostí, zrušení příspěvku na dovolenou, nízkého osobního ohodnocení, netransparentního odměňování apod.
33. Nátlak vůči žalobci spočíval ve vyhrožování a diskreditaci (bylo mu okamžitě naznačeno, že bude vyslán do „školícího střediska“, byl „tlačen“ k odvolání schůzky s vedením a stal se terčem slovních útoků a pomluv mezi kolegy), jeho izolaci a znevýhodňování (byl přeražen na méně prestižní stálou dozorčí službu, čímž byl fakticky vyloučen z výcviku, zásahových akcí a profesního rozvoje, postupně byl vynecháván ze společných aktivit, nepřizván do pracovních komunikačních skupin, bylo mu odepřeno čerpání zavedených výhod), v záměrném finančním oslabení (v důsledku omezení pohotovostí, přesčasů a „bonusů“ a

zařazení na „černou listinu“ odměn přišel o podstatnou část příjmu), veřejném ponižování (byl opakovaně urážen v interních diskusích a na setkáních jednotky, kolegům bylo doporučováno, aby se s ním nestýkali a vyhýbali se mu) a dalších systematických krocích (ignorace jeho sportovní reprezentace, záměrné přesouvání služeb, aby se vyhnul setkání s vedením, blokace odborných kurzů a možností rozvoje).

34. Tyto kroky dle žalobce přesvědčení vyvrcholily právě účelovým rozhodnutím o jeho vyslání na dlouhodobý studijní pobyt na školní policejní středisko od 1. 3. 2025. Tento krok neměl objektivní profesní zdůvodnění, vedl k dalšímu snížení příjmů a zásadně zasáhl do jeho rodinného a soukromého života (delší dojíždění, rozpad nastaveného systému péče o dítě, finanční propad až 15 000 Kč měsíčně). Současně byl provázen demonstrativním odepřením pracovního vybavení a dalšími projevy nepřátelství ze strany vedení jednotky. Tyto kroky proto podle žalobce ve svém souhrnu představují cílený, dlouhodobý a systematický nátlak, jehož účelem je žalobce profesně i osobně znevýhodnit a donutit jej opustit zásahovou jednotku.

První jednání soudu

35. Při jednání soudu konaném dne 14. 10. 2025 zástupce žalobce setrval na podané žalobě. Zdůraznil, že z hlediska žalobce je podstatné, aby soud jednak přezkoumal zákonnost rozkazu, jímž byl žalobce vyslán na studijní pobyt, jednak zda tento rozkaz nebyl součástí nátlakových aktivit zaměřených vůči žalobci v rámci šikanózního jednání, jemuž byl během svého působení v zásahové jednotce vystaven. V podrobnostech pak odkázal na jednotlivá písemná podání, která dosud v řízení učinil.
36. Pověřený pracovník žalovaných uvedl, že dle jeho názoru je předmětem soudního řízení pouze přezkoumání zákonnosti rozkazu o vyslání žalobce na studijní pobyt, nikoliv posuzování případného diskriminačního či šikanózního jednání vůči žalobci. K tomu dodal, že žalobce byl vyslán na studijní pobyt, v jehož rámci se má seznámit s celou řadou činností. Nelze proto očekávat, že by se mohlo jednat o studijní pobyt v délce jednoho či dvou měsíců. Na konci měsíce října 2025 dojde ke komplexnímu vyhodnocení dosavadních aktivit pracovní skupiny zabývajícími se situacemi AMOK, jejichž součástí bylo i vyslání žalobce na studijní pobyt. Dojde také k ukončení žalobce studijního pobytu. Dále odkázal na dosud učiněná písemná podání.
37. Soud podle § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), provedl k návrhu žalobce výslechy svědků.
38. Svědek nprap. V. U. uvedl, že je členem zásahové jednotky, jejímž vedoucím je mjr. Ing. P. S. Je zařazen jako vrchní inspektor, a to ve stejné skupině jako žalobce, který je zařazen na pozici inspektora. Se žalobcem má kolegiální vztah, setkávali se i při neformálních příležitostech. Co se týče žalobcových vlastností, vnímá jej do určité míry jako konfliktní osobu. Je tomu tak proto, že žalobce projevuje snahu prosazovat změny, které by mohly některým dotčeným osobám vyhovovat. Žalobcovy vztahy s nadřízenými se mu jevily jako standardní, žádné zvláštní jednání z jejich strany vůči němu nezaznamenal. Připustil, že k určitým změnám v těchto vztazích mohlo dojít během října 2024 poté, co se žalobce pokusil řešit s nadřízenými „nějaké nesrovnalosti“, přičemž se obrátil také na odborovou organizaci. Nesetkal se však s tím, že by někdo na členy jejich skupiny vytvářel nátlak, aby se pokusili žalobce od jeho aktivit odradit, či jej od zbytku skupiny izolovali. A to ani od ppor. R. M., který je velitelem jedné ze skupin zásahové jednotky. Nejedná se však o skupinu, v níž je zařazen žalobce. O okolnostech žalobce vyslání na studijní pobyt svědek nic nevěděl. Nijak se k němu nevyjadřoval, jako řadovému příslušníkovi zásahové jednotky mu to ani nepřisluší, jedná se o kompetenci nadřízených. Dále uvedl, že zhruba do

října roku 2024 probíhal výkon stálé dozorčí služby na pracovišti zásahové jednotky tak, že se členové zásahové jednotky v jejím výkonu střídali. Na každého člena připadla v průměru jedna směna za měsíc. Osoba vykonávající dozorčí službu nemohla během jejího výkonu opustit stanoviště, musela být oblečena ve služebním stejnokroji a mít zbraň. Bylo však možné po dohodě s nadřízeným požádat jiného člena zásahové jednotky, aby výkon dozorčí služby dočasně převzal. Následně byl na dozorčí službu trvale přidělen žalobce. Proč k tomu došlo, svědek nevěděl. V této souvislosti uvedl, že je mu známo, že stálou dozorčí službu v režimu 24hodinových směn vykonává na zásahové jednotce i její člen nrap. J. S. Změna systému služeb, ke které došlo v září 2024, se do určité míry projevila v jeho příjmech, neboť v té době se připravoval spolu s dalšími členy zásahové jednotky na závody, a v důsledku této změny jim byla částečně krácena doba služební pohotovosti. Následně však došlo ke kompenzaci.

39. Svědek nrap. J. H. uvedl, že je členem zásahové jednotky od roku 2010. Má specializaci vyjednávač. Se žalobcem má normální pracovní vztah. K otázce vzájemného vztahu žalobce a jeho nadřízených se vyjádřil v tom smyslu, že v počátcích svého působení u zásahové jednotky se žalobce nijak neprojevoval, posléze se však svými názory začal v rámci zásahové jednotky vymezovat. Nic konkrétního o vztazích žalobce s nadřízenými ale neví. Vztahy žalobce s ostatními členy zásahové jednotky hodnotil svědek jako normální. K výkonu dozorčí služby na zásahové jednotce svědek uvedl, že do října roku 2024 se v jejím výkonu členové zásahové jednotky střídali podle plánu sestaveného vedoucím. Následně zaznamenal, že dozorčí službu začal častěji vykonávat žalobce. Zda tak činil dobrovolně či nedobrovolně, nevěděl. V této souvislosti svědek uvedl, že je mu známo, že dozorčí službu pravidelně vykonává na zásahové jednotce i její člen nrap. J. S., netuší však v jakém režimu. V současné době se při výkonu dozorčí služby další členové zásahové jednotky střídají, někdo ji vykonává častěji, někdo méně často. Dále svědek uvedl, že byl na konci roku 2024 jedním ze spoluorganizátorů vánočního dne skupiny *Charlie* zásahové jednotky. Cílem bylo setkání členů této skupiny spojené se sportovními aktivitami. Této akce se zúčastnil i žalobce. Svědek připustil, že na fotografii z badmintonového turnaje, který byl součástí sportovních aktivit v rámci vánočního dne, následně rozeslané prostřednictvím aplikace WhatsApp, reagoval ppor. R. M. v této aplikaci otázkou: „*Ten třetí zpráva je kdo?*“ Proč reagoval tímto způsobem, svědek nevěděl a nebyl si jist, že se tato reakce týkala žalobce. Obecně ke komunikaci vedené v rámci zásahové jednotky v aplikaci WhatsApp uvedl, že se běžně stávalo, že v ní byly používány hrubé výrazy a docházelo v ní i k nevhodným narážkám a vtipům.
40. Svědek L. N. uvedl, že v současné době je zařazen jako instruktor služební přípravy v rámci Krajského ředitelství policie Karlovarského kraje. U zásahové jednotky, jejímž vedoucím je mjr. Ing. P. S., působil pět let, a to až do konce října 2024. Právě z této doby také zná žalobce, každý z nich však byl zařazen v jiné skupině zásahové jednotky. Vztahy se žalobcem považuje za velmi dobré, charakterizoval by je jako kolegiální. Žalobce nevnímal jako konfliktní osobu, spíše jako osobu, která se snažila řešit problémy, pokud se nějaké objevily. Vztahy žalobce s ostatními členy zásahové jednotky svědek hodnotil jako standardní. O vztazích žalobce s nadřízenými mu není nic známo. Měl však povědomost o tom, že na podzim roku 2024 žalobce s nadřízenými řešil různé otázky, včetně změny systému služeb. Následně byl žalobce určen k výkonu stálé dozorčí služby. Dále svědek uvedl, že o tom, že by byl během podzimu či zimy 2024 vybírán nějaký člen zásahové jednotky za účelem vyslání na studijní pobyt na školní policejní středisko, neměl žádné informace. On sám během svého působení u zásahové jednotky nikdy na žádný studijní pobyt vyslán nebyl. Své působení u zásahové jednotky ukončil žalobce z rodinných důvodů a z důvodů dojíždění, neboť se pro něj stalo časově neúnosným. Zvládal by jej pouze pokud by byly nastaveny

služby v režimu 24hodinnová směna a tři dny volna, jak bylo avizováno v době před letními prázdninami v roce 2024. K tomu však nedošlo, byl zachován stávající systém 16hodinnová směna, osmihodinová pohotovost na pracovišti a dva dny volna a výjimka z něj mu nebyla umožněna. Následně svědek pracoval v zahraničí. Asi před půl rokem začal uvažoval o tom, že by pokračoval ve službě u policie. Jednal o možnosti nastoupit u zásahové jednotky u Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy. Přijat nebyl dle jeho názoru v důsledku negativních referencí od jeho dřívějších nadřízených, což považuje za překvapivé, neboť v době, kdy u zásahové jednotky působil, s nimi měl zcela standardní vztahy.

41. Svědek nrap. J. P. uvedl, že je zařazen v zásahové jednotce jako specialista pro práce ve výškách a zároveň vykonává funkci zástupce velitele skupiny. U zásahové jednotky působí 18 let. Žalobce zná od začátku jeho zařazení do zásahové jednotky. Nikdy spolu nesloužili v jedné skupině. Svědek však občas po dobu jednotek měsíců působil ve stejné skupině jako žalobce při přípravě na služební závody, každý se však věnoval svým činnostem. Vzájemné vztahy se žalobcem hodnotil jako kolegiální, osobní vztahy spolu neudržovali. Co se týče vztahů žalobce uvnitř skupiny, žalobce patřil dle jeho názoru k jejím světlavějším členům. Žádných rozporů mezi žalobcem a nadřízenými svědek přítomen nebyl. Informace má pouze z doslechu. Ví, že v průběhu léta a podzimu 2024 žalobce řešil s nadřízenými včetně ředitele krajského ředitelství policie nějaká témata týkající se fungování zásahové jednotky a že se obrátil na odborovou organizaci s dotazem, v jakém režimu by měli členové zásahové jednotky vykonávat službu. Svědek si také povšiml, že v průběhu roku 2024 došlo ke změně v systému výkonu dozorčí služby, kterou začal vykonávat pravidelně žalobce. Od žalobce zaslechl, že stálou dozorčí službu vykonávat nechce, nebylo mu však známo, že by se v této věci žalobce obrátil na někoho, kdo by byl kompetentní tuto věc řešit. Na rozhodnutí o vyslání žalobce na studijní pobyt svědek ze své pozice zástupce velitele skupiny nijak neparticipoval. On sám nikdy na služební pobyt vyslán nebyl. Neslyšel o tom, že by probíhal výběr vhodného kandidáta, který by měl být vyslán na studijní pobyt, jehož účelem by bylo přenášení určitých zkušeností mezi školním policejním střediskem a zásahovou jednotkou. Dle svědkova názoru mohl být žalobce vhodnou osobou, která pro vyslání na studijní pobyt za tímto účelem, i když se nejedná o nejlepšího člena zásahové jednotky. Pokud by se ovšem mělo jednat o přenášení zkušeností metodika nebo instruktora, svědek předpokládá, že to by řešil právě nějaký metodik nebo instruktor. Svědek taktéž uvedl, že za dobu svého působení u zásahové jednotky se nesetkal s tak závažnou událostí jako byla ta, k níž došlo v roce 2023 na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Zdůraznil však, že se v rámci služby vždy připravují na nejhorší scénáře, neboť k situacím typu AMOK docházelo již v počátcích jeho působení na zásahové jednotce.
42. Svědek nrap. P. P. uvedl, že je zařazen na zásahové jednotce jako instruktor služební přípravy. Působí zde již 31 let. Velitelem zásahové jednotky je mjr. Ing. P. S. V současné době se zásahová jednotka skládá ze tří skupin. Svůj vztah se žalobcem charakterizoval jako vztah s každým jiným členem zásahové jednotky. Žalobce popsal jako osobu, které měla potíže s respektováním pokynů velitele skupiny a názoru ostatních členů zásahové jednotky, měl například výhrady k plnění stanovených opatření v době pandemie COVID-19. Ohledně vztahu žalobce s dalšími články vedení zásahové jednotky svědkovi nebylo nic známo. Svědek zdůraznil, že mu z pozice instruktora služební přípravy nepřísluší posuzovat otázky organizace dozorčí služby v zásahové jednotce. Dále uvedl, že do náplně jeho činnosti patří mimo jiné účast při výběru kandidátů pro službu v zásahové jednotce. Nepodílel se naopak na výběru osob, které by měly být vyslány na studijní pobyt, protože to je v pravomoci velitelů, nikoliv instruktorů, a taková činnost se jej tudíž netýká. Svědek připustil, že ví, že byl žalobce vyslán na studijní pobyt. Podle svědka byl žalobce na služební pobyt vyslán z toho důvodu, aby byla ve školním policejním středisku zajištěna koordinace

a předávání určitých schopností a zkušeností prvosledovým hlídkám a při cvičeních se zaměřením na situace AMOK. Tyto informace má svědek proto, že byl zařazen do pracovní skupiny, která ve spolupráci se školním policejním střediskem měla ulehčit předání potřebného souhrnu znalostí a dovedností příslušníkům policie v rámci krajského ředitelství policie. Proč byl ale vyslán na studijní pobyt právě žalobce, svědek nevěděl. Stejně tak nedokázal odpovědět na otázku, zda byl žalobce, vzhledem ke svědkem zmíněnému účelu studijního pobytu, pro takový pobyt vhodným kandidátem. Tuto otázku by dle jeho mínění mělo zodpovědět vedení zásahové jednotky. Vyjádřil však přesvědčení, že by na studijní pobyt nebyla vyslána osoba, která by nedokázala jeho účel naplnit. S konkrétním rozkazem, jímž byl žalobce vyslán na studijní pobyt ani s plánem studijního pobytu však on seznámen nebyl. Svědek taktéž uvedl, že si nemyslí, že by instruktoři, kteří působí u zásahové jednotky a dlouhodobě spolupracují se školním policejním střediskem, měli problémy s přenesením potřebných znalostí a dovedností na instruktory školního policejního střediska.

Vyjádření účastníků po prvním jednání soudu

43. Žalobce se vyjádřil rozsáhlým podáním, v němž uvedl, že soudem vyslechnutí svědci se shodli v tom, že žalobce byl poté, co oslovil vedení s cílem jednat o vnitřních podmínkách fungování, nastálo přidělen na dozorčí službu, a to v rozporu s dosud fungující praxí. Svědci se rovněž shodli v tom, že nejenže s nikým z nich vedení nejednalo o možnosti účasti na studijním pobytu, ale že o tomto plánu nikdo z nich nevěděl. Z provedených výslechů v podstatě vyplynulo, že o vyslání žalobce na studijní pobyt rozhodl jediný člověk. I z toho je zřejmé, že účelem studijního pobytu nebylo rozšířit dovednosti a znalosti žalobce či jakkoliv podpořit zásahovou jednotku, ale v podstatě „odklidit“ žalobce z výkonu služby. Pokud by žalovaná 2) chtěla rozšířit žalobcovy dovednosti a znalosti, byl by k vyslání na školení k používání dronů, na něž se dvakrát hlásil, avšak byli vybráni čtyři služebně mladší kolegové.
44. Svědek nrap. P. P. jednoznačně potvrdil, že jako člen pracovní skupiny „AMOK“ a instruktor, který se podílí na výběru uchazečů, nebyl přibližně do září 2025 vůbec informován o podstatě studijního pobytu žalobce a že se zřejmě nikdo z pracovní skupiny „AMOK“ jakkoliv nepodílel na výběru vhodného uchazeče. Z jeho výpovědi rovněž vyplynulo, že tvrzení žalovaných, že i když žalobce není absolventem kurzu instruktora a nemá požadované vzdělání pro výcvik příslušníků, je vhodným kandidátem pro vyslání na studijní pobyt, protože příslušníci zásahové jednotky, kteří jsou zároveň instruktory, by mohli mít vzhledem k zažité praxi na výcvikové metody používané ve školním policejním středisku neobjektivní náhled, a jejich vyslání by proto nepřineslo požadovaný efekt při jejich přenášení do zásahové jednotky, jsou nesmyslná a čistě účelová, určená k tomu, aby jimi žalovaní dodatečně „vysvětlili“, proč ke studijnímu pobytu vybrali právě žalobce.
45. Podle žalobce je pravděpodobné, že celá pracovní skupina vznikla v podstatě za jediným účelem, a to realizovat předchozí hrozby nadřízených vůči žalobci, že bude na studijní pobyt vyslán. To naznačuje skutečnost, že skupina vznikla až poté, co žalobce začal řešit s vedením krajského ředitelství policie téma podmínek výkonu služby i skutečnost, že se jedná o naprosto unikátní skupinu v rámci celé České republiky. Snaha žalovaných spojit vznik skupiny s tragickými událostmi na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, k nimž došlo 21. 12. 2023 se jeví vzhledem k časovému sledu událostí jako naprosto absurdní.
46. V této souvislosti žalobce poukázal na to, že neexistuje žádná metodika pro takový studijní pobyt. Dokonce ani policejní prezídium nevydalo žádný pokyn ani doporučení ke vzniku podobných pracovních skupin, natož k detašování příslušníků na jiné útvary. Zápisy z porad pracovní skupiny pak dokazují, že žádné takové doporučení nebylo přijato ani v rámci této skupiny. Šlo o zcela individuální rozhodnutí mjr. Ing. P. S. To lze nakonec dovodit i z toho,

že doporučení detašovat člena zásahové jednotky na školní policejní středisko se poprvé objevuje v jím vytvořené „powerpointové“ prezentaci, aniž by mělo podklad v zápisech z porad pracovní skupiny, a aniž by bylo jakkoliv konzultováno se členy této skupiny.

47. Z náplně studijního pobytu nadto vyplývá, že v něm stanovené cíle jsou určeny pro uchazeče o práci instruktora služební přípravy a míjí se se závěry pracovní skupiny „AMOK“. To dokládá i skutečnost, že mjr. Ing. P. S. – dle žalobceva mínění „*ve snaze prodloužit délku studijního pobytu*“ – teprve koncem září 2025 zaslal žalobci první dokument, který obsahoval instrukce týkající se jeho studijního pobytu. Taktéž až v průběhu měsíce září 2025 obdržel žalobce požadavek, aby prováděl hodnocení svého studijního pobytu. Do této doby průběh žalobceva pobytu ani jím získané informace nikoho nezajímaly. Žalobce se tak během studijního pobytu věnoval zejména běžné činnosti instruktorů školního policejního střediska.
48. K tomu žalobce dodal, že v rámci zásahové jednotky je zavedenou praxí, že objeví-li se mezi jejími členy zájemce o pozici instruktora, je nejprve vyslán na instrukčně metodické zaměstnání (IMZ), což je odborné školení v délce dní, maximálně týdnů, které má přímou vazbu na konkrétní kvalifikaci či specializaci instruktora. Následně je zájemce povýšen do vyšší hodnosti. Případně je zájemce nejprve povýšen a teprve poté si rozšíří kvalifikaci. Situace, že by taková osoba byla vyslána na mnohaměsíční studijní pobyt k ověření, zda je vhodným kandidátem na takovou pozici po několikaletém zařazení u zásahové jednotky, je naprosto bezprecedentní. To nakonec prokázaly i výsledky svědků. Pokud by snad takový studijní pobyt měl být předpokladem pro výkon služby na pozici, na které byl žalobce dosud zařazen, museli by jej absolvovat i všichni ostatní členové zásahové jednotky na takové pozici, což je přibližně dalších 15-20 osob. Nic takového však podle žalobce nenastane.
49. Z výsledků svědků nabyt žalobce rovněž pocít, že nadále pokračuje snaha nadřízených poškozovat žalobce mezi kolegy, což vedlo ke zhoršení jejich vztahu k němu. O tom nakonec svědčí i to, že svědci se v podstatě shodli na tom, že žalobce znali pouze pracovní a že vztah mezi nimi byl pouze profesionální. To ovšem neodpovídá skutečnosti. Výkon služby samozřejmě vytvořil mezi členy zásahové jednotky, zejména členy stejné skupiny (*Charlie*) i silné osobní pouto. Setkávali se i mimo výkon služby a dokonce se účastnili i různých významných rodinných událostí. Pro žalobce je naprosto nepochopitelné, že by se tyto vztahy měly takto zhoršit (ochladit) zrovna v době, kdy se nemohl účastnit výkonu služby u zásahové jednotky, protože vykonává studijní pobyt na jiném místě.
50. Z výsledku nrap. J. P. vyplynulo, že vztahy mezi žalobcem a nadřízenými se zásadním způsobem zhoršily poté, co žalobce zaslal vedení krajského ředitelství policie ve spolupráci s odborovou organizací jakousi písemnost. Jednalo se o dopis, jehož prostřednictvím žalobce pouze požádal vedení krajského ředitelství policie o setkání s cílem projednat záležitosti interního fungování. Žalobce nevidí jediný důvod, proč by tento dopis nebo následné jednání měly jakýmkoliv způsobem vést ke zhoršení vzájemných vztahů. Jednal zcela v mezích stanovených postupů, snažil se pouze (a to i po diskusi se svými kolegy) vyjasnit situaci (mimo jiné ohledně měnění se systému směn) a domluvit se na co nejlepších podmínkách pro členy zásahové jednotky.
51. Uvedl-li nrap. V. U. ve své výpovědi, že podle něho nebyl na žalobce ppor. R. M. vyvíjen nátlak, není to pravda. Tento opakovaně ve dnech 13. a 16. 8. 2024 slovně útočil v souvislosti se žalobcem na členy skupiny *Charlie*, dne 21. 8. 2024, kdy se žalobce účastnil schůzky s ředitelem krajského ředitelství policie, na něj vyvíjel nátlak prostřednictvím komentáře ve společné skupině v aplikaci WhatsApp. Dalším jeho nepřátelským projevem bylo odmítnutí žalobcovy snahy zaplatit peníze do fondu zásahové jednotky na dary k narozeninám pro

jeho velitele skupiny ppor. D. K. a ppor. J. T. Když následně ppor. R. M. vyzval ty, kteří nebyli na poradě v rekreačním středisku Ostrov, k zaplacení peněz do fondu, žalobce, ač se porady taktéž neúčastnil, vyzván nebyl. Když se mu posléze pokusil peníze předat osobně, byl odmítnut s tím, že on členem zásahové jednotky není. Dále na žalobce ppor. R. M. vyvíjel nátlak v rámci komentáře ke sportovnímu dni skupiny *Charlie*, následně se opakovaně „navázel“ do žalobcových kolegů, proč se se žalobcem zdraví a vytvářel nátlak na ppor. D. K., aby se žalobcem přestal jezdit společně z Mostu, k čemuž také ode dne 28. 12. 2024 došlo.

52. Žalobce v souvislosti s výpovědí nrap. V. U. taktéž připomněl, že uváděl-li, že situace při reprezentaci zásahové jednotky na sportovních soutěžích nebyla v roce 2024 v důsledku jejího negativního dopadu do příjmů reprezentujících příslušníků ideální, ale ten by následně vykompenzován, tyto kompenzace zavedl ředitel krajského ředitelství policie právě na základě setkání se žalobcem a na jeho podnět. Sám žalobce však z těchto kompenzací těžit nemohl, jelikož byl převelen na stálou dozorčí službu.
53. Dále žalobce uvedl, že nrap. J. S., jehož jméno bylo v průběhu svědeckých výpovědí opakovaně zmiňováno, je dlouholetým členem zásahové jednotky, který se postupně vypracoval z leteckého specialisty a specialisty na výškové práce na pozici instruktora práce ve výškách. Nicméně v roce 2023 se, dle informací žalobce, z osobních a zdravotních důvodů rozhodl opustit pozici instruktora, dobrovolně si nechal snížit hodnost a přeradit se na trvalou dozorčí službu.
54. Žalobce připustil, že den konání akce, na níž se podíleli všichni členové zásahové jednotky, měl naplánováno služební volno. Dodal však, že nebyl jediným takovým příslušníkem. Všichni kromě něho se ovšem, s výjimkou nrap. J. S., který „dobrovolně požádal o vyloučení z výcviků a služebních akcí“, této důležité akce zúčastnili. Byl to právě a jen žalobce, komu účast umožněna nebyla.
55. V závěru svého vyjádření žalobce poznamenal, že vyjádřili-li se žalovaní v tom smyslu, že pohotovosti a služby přesčas nejsou nárokovou součástí služby, zajímalo by jej, jak je možné, že tyto jsou na zásahové jednotce několik let zcela systematickým a trvalým jevem. Žalobce zde také popsal okolnosti, za nichž mu nebyl vydán nový pracovní oděv a označil za účelové upozornění žalovaných na jeho vedlejší výdělečnou činnost.
56. Žalovaná 2) ve vyjádření, jímž reagovala především na vyjádření žalobce po prvním jednání soudu, uvedla, že dle jejího názoru žalobce zcela záměrně a účelově rozšiřuje obsah své žaloby a předkládá až absurdní tvrzení, která v zásadě nesouvisí se samotným meritem věci. Znovu zopakovala, že rozhodnutí o vyslání na studijní pobyt je čistě v gesci příslušného služebního funkcionáře, který musí sám vyhodnotit, zda jsou pro něj u konkrétního příslušníka splněny zákonné podmínky. Zákon o služebním poměru přitom nestanoví, jakým způsobem má příslušník vyslaný na studijní pobyt v jeho rámci potřebné znalosti, dovednosti a zkušenosti získat. Může se tedy jednat i o výměnu informací, zkušeností a praktických znalostí z výkonu služby a plnění služebních úkolů.
57. Žalovaná 2) kategoricky odmítla jakoukoliv snahu o ovlivnění jednotlivých členů zásahové jednotky či budování jakési povinné loajality nebo snad snahu o zákaz vlastního názoru. Ostatně sám žalobce uváděl, že kontaktoval vedení žalované 2) a společně se zástupcem odborové organizace se sešel s ředitelem krajského ředitelství policie a na společné schůzce řešili otázky systému rozvržení služeb i finančního ohodnocení členů zásahové jednotky. Poukazovali-li tedy jednotliví svědci v rámci svých výpovědí na určitou neloajalitu či odlišné chování žalobce v rámci zásahové jednotky, jednalo se pouze o jejich subjektivní pohled. Žalovaná 2) má za to, že není v jejích objektivních možnostech ovlivnit subjektivní vnímání

žalobce ze strany jednotlivých příslušníků zásahové jednotky a doslova je nutit k tomu, aby si s žalobcem vytvářeli osobní pouto.

58. Žalovaná 2) taktéž uvedla, že s jednáním ppor. R. M. vůči žalobci, na které žalobce ve svých podáních poukazoval, rozhodně nemůže souhlasit. Proto byla tato věc předána k prověření odboru vnitřní kontroly krajského ředitelství policie. Jednání ppor. R. M. však nemá žádnou souvislost se studijním pobytem žalobce. O něm rozhodl žalovaný 1) a ppor. R. M. na jeho rozhodnutí neměl žádný vliv.
59. Za zcela absurdní označila žalovaná 2) tvrzení žalobce, že pracovní skupina „AMOK“ vznikla za účelem odstranění žalobce ze zásahové jednotky. Pracovní skupina „AMOK“ není pouhým prostým výmyslem žalované 2). Její základní koncept vznikl v první polovině roku 2024 a jedná se o progresivní a neustále dynamicky se vyvíjející pracovní skupinu, do níž jsou zapojeni policisté a školený personál napříč organizační strukturou žalované 2). Tento vývoj dokládá i snaha žalovaného 2) o sjednocení postupů v rámci jednotlivých organizačních celků, což ostatně vyplývá i z cílů studijního pobytu žalobce a faktického obsahu náplně jeho činností na tomto pobytu. Jakkoliv tedy žalovaná 2) souhlasí s tím, že příslušníci zásahové jednotky jsou cvičeni a trénováni na ty nejextrémnější situace, jak uvedl ve své výpovědi nrap. J. P., je potřeba mít na paměti, že tragické události ze závěru roku 2023 představovaly zcela bezprecedentní situaci, na kterou bylo nutno reagovat, a to i vytvořením skupiny „AMOK“. Také sám zmíněný svědek ve své výpovědi ostatně připustil, že obdobnou situaci, jako se odehrála na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, nikdy nezažil.
60. Co se týče průběhu studijního pobytu žalobce, žalovaná 2) má, vzhledem tomu, že jeho podstatou je, aby žalobce načerpal zkušenosti a dovednosti, za to, že případné hodnocení studijního pobytu musí být prováděno až s určitým časovým odstupem. Jedná se totiž o obsáhlé penzum znalostí. Jedním z primárních cílů studijního pobytu je, aby se žalobce seznámil s výcvikem příslušníků hlídkové služby, kteří jako prvosledové hlídky v zásadě vždy dorazí na místo incidentu jako první. Následně s nimi proto musí zásahová jednotka kooperovat. V současné době se však postupy obou složek v řadě ohledů diametrálně liší. Žalobce by tedy měl být po absolvování studijního pobytu schopen prezentovat postupy hlídkové služby v rámci skupiny „AMOK“, a přispět tak ke komplexnímu zlepšení fungování spolupráce jednotlivých zasahujících článků při společných zásazích. O tom, že je žalobce vhodným kandidátem k načerpání nových poznatků, zkušeností a dovedností, a to bez zažitých návyků a postupů, které by cíl služebního pobytu mohly požadovaný cíl negativně ovlivnit, pak podle žalované 2) svědčí reakce nrap. P. P., který se při své svědecké výpovědi očividně cítil svým způsobem zhrzen, když byl konfrontován s tím, že by měl přejímat jako instruktor zásahové jednotky jakékoliv jiné postupy.

Druhé jednání soudu

61. Během jednání konaného dne 11. 11. 2025 soud provedl dokazování snímky zachycujícími komunikaci členů zásahové jednotky prostřednictvím aplikace WhatsApp (soubory „WA_snímek 1“, „WA_snímek 2“, „WA_snímek 3“, „WA_snímek 4“, „snímek 2“, „snímek 4“, „snímek 7“, „snímek 8“, „snímek 10“), zápisy z jednání pracovní skupiny ze dne 16. 12. 2024 a ze dne 10. 1. 2025, prezentaci pracovní skupiny krajského ředitelství policie při situacích AMOK, pokyny policejního prezidenta ze dne 19. 2. 2015, č. 34, a ze dne 26. 9. 2011, č. 177, dvěma fotografiemi dokumentujícími cenu oběda ve školním policejním středisku (soubory „stravovani_cena1“, „stravovani_cena2“), vyúčtováním náhrad cestovních výdajů za období 3.-18. 3. 2025, rozhodnutím žalovaného 1) ze dne 7. 3. 2025, č. KR-461/2025, průběžným hodnocením studijního pobytu žalobce ze dne 15. 8. 2025, č. j.

KRPU-27438-7/ČJ-2025-0400NU, do 29. 9. 2025, stanoviskem ombudsmana ze dne 25. 9. 2025, č. j. PPR-38171-6/ČJ-2025-990700, fotografiemi zachycujícími události z osobního života žalobce (soubory „fotografie 1“, „fotografie 2“, „fotografie 3“, „fotografie 4“), dopisem Odborové organizace *Pro Libertate* ze dne 22. 7. 2024, přehledy služeb zásahové jednotky za měsíce leden 2024 až únor 2025 (celkem 14 souborů označených „01 leden 2024“ až „02 únor 2025“), náplní činnosti žalobce ve školním policejním středisku, hodnocením studijního pobytu ve školním policejním středisku včetně údajů o vlastnostech jejich elektronických verzí předložených soudu (soubory „dokument 3“ a „dokument 4“), hodnocením studijního pobytu žalobce ze dne 31. 10. 2025, č. j. KRPU-27438-7/ČJ-2025-0400NU, zápisem z jednání pracovní skupiny ze dne 31. 10. 2025, záznamem o jednání ze dne 3. 11. 2025.

62. Soud podle § 52 odst. 1 s. ř. s. neprováděl žalobcem navržené důkazy výsledkem místopředsedy Odborové organizace *Pro Libertate* Mgr. O. S., snímky zachycujícími komunikaci prostřednictvím aplikace WhatsApp týkajícími se zájmu žalobce o účast na školení k používání dronů (soubor „snímek 1“), změn systému služeb (soubory „snímek 5“, „snímek 6“), akce zásahové jednotky dne 22. 10. 2024 (soubor „snímek 11“), vybírání příspěvku do fondu zásahové jednotky (soubor „snímek 9“) a vyjádřením společnosti FITVITAE s.r.o. k pracovní pozici žalobce (soubor „dokument 5“), a to pro zjevnou nadbytečnost, neboť i bez jejich provedení byl rozsah skutkových zjištění potřebný pro rozhodnutí soudu dostatečný.
63. Soud podle § 52 odst. 1 ve spojení s § 64 s. ř. s. a § 131 odst. 1 o. s. ř. neprovedl ani žalobcem navržený důkaz jeho účastnickým výsledkem. Veškeré skutečnosti nezbytné pro zjištění skutkového stavu v rozsahu potřebném pro posouzení a rozhodnutí věci soud zjistil z obsahu předloženého spisu a provedených důkazů, nebyla tedy nutno k prokazovaným skutečnostem slyšet žalobce. Provedení tohoto důkazu by tak rovněž bylo nadbytečné. Žalobce se přitom mohl osobně i prostřednictvím právního zástupce v průběhu soudního řízení vyjadřovat ke skutkové i právní stránce věci, jakož i ke všem důkazním návrhům a provedeným důkazům.
64. Soud rovněž neprováděl žalobcem navržený důkaz návrhem na vyslání na studijní pobyt ze dne 5. 2. 2025, včetně stanoviska školního policejního střediska ke studijnímu pobytu ze dne 11. 2. 2025, plánem studijního pobytu ze dne 11. 2. 2025 a rozkazem žalovaného 1) ze dne 17. 2. 2025, č. KR-207/2025. Soud si je vědom, že ve věcech, o nichž vede řízení o ochraně před nezákonným zásahem, se obvykle nevede spis ve smyslu § 17 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, který by odrážel průběh úředních úkonů vztahujících se k žalobci, se kterým by se žalobce mohl seznámit dříve než v soudním řízení a reagovat na jeho obsah (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2023, č. j. 10 As 326/2022-88, č. 4563/2024 Sb. NSS). Nyní posuzovaná věc však představuje výjimku z tohoto pravidla, neboť soudu byl předložen žalovanou 2) spis, který tyto náležitosti splňuje, a jeho obsah včetně listin, které navrhoval k důkazu, je žalobci bezpochyby znám. Také v tomto případě proto platí, že se jedná o listiny založené v předloženém správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
65. Dle zástupce žalobce neposuzoval ombudsman případ v celkovém souhrnu, ale zkoumal pouze jednotlivé incidenty. S jeho hodnocením nesouhlasí.
66. K tomu pověřený pracovník žalovaných uvedl, že ombudsman měl kompletní spis, takový, jako má nyní soud.
67. V konečném návrhu navrhl právní zástupce žalobce vyhovění žalobě s tím, že náhradu nákladů vyčíslí do tří dnů od jednání.

68. V konečném návrhu pověřený pracovník žalovaných navrhl zamítnutí žaloby s tím, že náhradu nákladů řízení nežadá.

Skutková zjištění soudu

69. Z provedených důkazů a obsahu předloženého správního spisu zjistil soud následující skutečnosti.
70. Žalobce je zařazen k výkonu služby u zásahové jednotky, odboru krajského ředitelství policie, jejímž vedoucím je mjr. Ing. P. S. Žalobce je v zásahové jednotce zařazen na služebním místě inspektor v páté tarifní třídě, ve skupině, jejímž velitelem je ppor. Bc. D. K. a jejímž členy jsou i nprap. V. U. a nprap. J. H. Žalobce není absolventem kvalifikačního kurzu „Instruktor služební přípravy“, kurzu „Základní kurz lektorských dovedností“ nebo ekvivalentního vzdělávacího programu Útvaru policejního vzdělávání a služební přípravy. Žalobce tak nemá potřebnou kvalifikaci pro zařazení na systemizované místo instruktor služební přípravy a výcviku v zásahové jednotce. Žalobce má v rámci svého zařazení provádět následující činnosti: provádět zákroky proti nebezpečným pachatelům organizované trestné činnosti a pachatelům zvláště závažných úmyslných trestných činů, zejména při jejich zadržení; v případě bezprostředního ohrožení prvotní opatření proti teroristům, únosům osob a dopravních prostředků do doby převzetí služebního zákroku útvarem rychlého nasazení; zajišťovat ochranu nebo obnovení veřejného pořádku, jakož i obnovení pořádku v místech, kde se vykonává vazba nebo trest odnětí svobody; podílet se na záchranných akcích, zejména při vzniku živelních pohrom a katastrof, velkých dopravních nehod a průmyslových havárií, v rozsahu, který je limitován technickým vybavením a vycvičeností zásahové jednotky; zajišťovat pohotovostní ochranu jaderných zařízení, určených vládou České republiky, jsou-li zřízeny v místě dislokace, výkon funkce vyjednávače; posílení přímého výkonu služby policie (zjištěno z popisu služebních činností žalobce ze dne 20. 1. 2017, návrhu na vyslání na studijní pobyt ze dne 5. 2. 2025, č. j. KRPU-27438-1/ČJ-2025-0400OP-05, plánu studijního pobytu ze dne 11. 2. 2025, č. j. KRPU-27438-2/ČJ-2025-0400OP-05, čl. 8 pokynu policejního prezidenta ze dne 19. 2. 2015, č. 34, kterým se upravuje činnost zásahových jednotek a jednotek pro ochranu jaderných elektráren, přehledů služeb zásahové jednotky za měsíce leden 2024 až únor 2025).
71. Žalobce během svého zařazení do zásahové jednotky s řadou jejích členů včetně nprap. V. U. a nprap. J. H. udržoval nejen profesní, ale i osobní vztahy a účastnili se spolu řady společenských akcí (zjištěno z fotografií zachycujících události z osobního života žalobce).
72. V průběhu druhé poloviny roku 2024 byla u zásahové jednotky zvažována změna systému plánování směn, včetně přechodu na režim 24hodinových směn, k žádným významným změnám však nedošlo (zjištěno z výpovědi svědka L. N., snímků „snímek 2“, „snímek 3“, „snímek 4“ zachycujících komunikaci prostřednictvím aplikace WhatsApp).
73. Žalobce inicioval prostřednictvím Odborové organizace *Pro Libertate* v červenci 2024 jednání s vedením krajského ředitelství policie. Jednání proběhlo v srpnu 2024, účastnili se jej ředitel krajského ředitelství policie, žalobce a místopředseda Odborové organizace *Pro Libertate*. Cílem mělo být mimo jiné vyjasnění důvodů změn plánování směn u zásahové jednotky a návrh řešení. Před jednáním ppor. R. M. (v komunikaci označen jako „ZJ M.“), který je v zásahové jednotce zařazen jako vedoucí jiné skupiny než té, v níž je zařazen žalobce, napsal žalobci zprávu následujícího znění: „Až pojedáš na Správu obhajovat ty svoje světonázory, tak tam mluv jmenovitě za sebe, případně jmenovitě za své podporovatele, jestli tu nějakí jsou a neschovávej se za termín „příslušníky ZJ by zajímalo“...“. O jednání informoval žalobce téhož dne členy zásahové jednotky prostřednictvím hromadné zprávy v aplikaci WhatsApp. V ní uvedl, že došlo ke shodě v tom, že je potřeba vyřešit reálný pokles příjmů

a zlepšit podmínky členů zásahové jednotky. Ze strany žalobce měl být vypracován návrh možných změn. Na žalobcovu zprávu v téže aplikaci reagovali nprap. K. K. (v komunikaci označen jako „ZJ K.“), zařazený v zásahové jednotce jako instruktor, ppor. R. M. a mjr. Ing. P. S. (v komunikaci označen jako „ZJ S.“). Nprap. K. K. reagoval zprávou adresovanou žalobci následujícího znění: „Vyser se na vypracování návrhů na změnu systému služeb. Vypracuj si žádost o přeložení.“ Mjr. Ing. P. S. se vyjádřil zprávou adresovanou členům zásahové jednotky, v níž popřel, že by mezi ředitelem krajského ředitelství policie a žalobcem došlo ke shodě a doplnil ji poznámkou, zda policisté v páté tarifní třídě budou nyní plánovat směny. Na zprávu nprap. K. K. reagoval ppor. R. M., který se s jejím obsahem ztotožnil a dodal, že nikdo není v zásahové jednotce držen násilím a že se její členové mají dobře. K tomu doplnil, že on osobně bude raději v jednotce sloužit jen s lidmi, „co za něco stojí, váží si naší práce, mají pokoru, nejsou ukřovraný bebička marodící s odřeným prstíčkem“ a kteří nedělají jednotce ostudu (zjištěno z dopisu Odborové organizace *Pro Libertate* ze dne 22. 7. 2024, snímků „WA_snímek 1“, „WA_snímek 2“, „WA_snímek 3“, „snímek 2“, „snímek 3“, „snímek 8“ zachycujících komunikaci prostřednictvím aplikace WhatsApp, přehledů služeb zásahové jednotky za měsíce leden 2024 až únor 2025).

74. Nprap. V. U. zaslal žalobci prostřednictvím aplikace WhatsApp zprávu tohoto znění: „Dneska za námi přišel na kulturku i M. a byl nasranej na nás všechny, že tě prý nezkrátíme a neumíme si udělat pořádek ve skupině a že se na tebe chystá. Chtěl i napsat na tebe něco na společný whatsapp, ale to mu S. řekl, ať prý raději nerozjždí diskusi (zjištěno z snímku „snímek 7“, zachycujícího komunikaci prostřednictvím aplikace WhatsApp).
75. Prostřednictvím aplikace WhatsApp ppor. R. M. reagoval na v ní zobrazenou fotografii z vánočního sportovního dne členů zásahové jednotky, na níž je zachycen i žalobce, a to při pohledu na tuto fotografii jako třetí zpráva, zprávou, v níž mimo jiné uvedl: „Ten třetí zpráva je kdo?“ (zjištěno z výpovědi svědka nprap. J. H., snímku „WA_snímek 4“, zachycujícího komunikaci prostřednictvím aplikace WhatsApp).
76. Prostřednictvím aplikace WhatsApp žalobci člen zásahové jednotky prap. A. D. (v komunikaci označen jako „ZJ D.“) sdělil, že ppor. Bc. D. K. již nebude společně se žalobcem dojíždět do sídla zásahové jednotky. Prap. A. D. v této souvislosti v komunikaci uvedl, že předpokládá, že k tomu došlo na základě intervence ppor. R. M. (zjištěno ze snímku „snímek 10“, zachycujícího komunikaci prostřednictvím aplikace WhatsApp).
77. Počínaje měsícem říjnem 2024 až do vyslání na studijní pobyt ve školním policejním středisku žalobce vykonával v rámci svého zařazení v zásahové jednotce stálou dozorčí službu ve 24hodinových směnách. V době výkonu stále dozorčí služby se žalobce neúčastnil v rámci zásahové jednotky výcviku ani jiných akcí. Při výkonu dozorčí služby žalobci nebyla nařizována služební pohotovost ani služba přesčas. Dozorčí službu žalobce vykonával i v době konání porady v zařízení Ostrov, jíž se z tohoto důvodu nemohl zúčastnit. Dalším členem zásahové jednotky, který i v této době vykonával stálou dozorčí službu ve stejném režimu jako žalobce, byl nprap. J. S. Ostatní členové zásahové jednotky se ve výkonu dozorčí služby střídali (zjištěno z výpovědí svědků nprap. V. U., nprap. J. H., L. N., nprap. J. P., přehledů služeb zásahové jednotky za měsíce leden 2024 až únor 2025).
78. Na základě pokynu ředitele krajského ředitelství policie ze dne 26. 11. 2024 byla zřízena pracovní skupina za účelem nastavení jednotné taktiky a metodiky výcviku příslušníků krajského ředitelství policie při situacích typu AMOK. V rámci jednání konaného dne 16. 12. 2024 byl konzultován průběh výcviků a jejich časové dotace, postupy a taktická cvičení při situacích typu AMOK. Z jednání pracovní skupiny vzešla mimo jiné následující doporučení: Dodržovat alespoň 90 % z časové dotace výcvikových hodin prvosledových

hlídek a velitelů policie. Zaměřit se na taktickou činnost a práci s materiálovým vybavením prvosledových hlídek. Po nastavení jednotné taktiky a metodiky pracovní skupinou předávat příslušné informace prostřednictvím instruktorů školního policejního střediska jednotlivým instruktorům územních odborů krajského ředitelství policie. Na jednání pracovní skupiny dne 10. 1. 2025 byl opět konzultován průběh výcviků a jejich časové dotace, postupy a taktická cvičení při situacích typu AMOK. V rámci jednání předvedli instruktoři zásahové jednotky taktické postupy při těchto situacích. Výsledkem jednání pracovní skupiny byl mimo jiné závěr, že špatné hodnocení pořádaných taktických cvičení reakce na situace typu AMOK je zapříčiněno nedostatečnou časovou dotací výcviku prvosledových hlídek. Průběh a výsledky jednání pracovní skupiny konaných ve dnech 16. 12. 2024 a 10. 1. 2025 byly shrnuty do prezentace vyhotovené dne 9. 4. 2025, jež obsahuje v závěrečné části doporučení dalšího postupu, mezi nimiž je i návrh, aby byl pro zkvalitnění výcviku řadových policistů detašován na školní policejní středisko jeden proškolený policista zásahové jednotky, popřípadě speciální pořádkové jednotky (zjištěno ze zápisu z jednání pracovní skupiny ze dne 16. 12. 2024 a ze dne 10. 1. 2025, prezentace pracovní skupiny krajského ředitelství policie při situacích AMOK ze dne 9. 4. 2025).

79. Dne 5. 2. 2025 pod č. j. KRPU-27438-1/ČJ-2025-0400OP-05 vypracoval vedoucí zásahové jednotky mjr. Ing. P. S. *návrh na vyslání* žalobce na studijní pobyt do školního policejního střediska, a to na dobu od 1. 3. 2025 bez časového omezení. Návrh odůvodnil tak, že žalobce je vyslán na studijní pobyt za účelem získání praktických a teoretických znalostí, dovedností a zkušeností, které využije na služebním místě, na němž je ustanoven. Dále v odůvodnění návrhu uvedl, že na základě stanoviska pracovní skupiny ustanovené ředitelem krajského ředitelství policie je nezbytné zajistit zdokonalení výcviku policistů ve školním policejním středisku prostřednictvím přímé účasti kvalifikovaného policisty ze zásahové jednotky. Studijní pobyt bude přínosný nejen pro výcvik prováděný ve školním policejním středisku, ale i pro žalobce, který může následně nabyté zkušenosti předávat při výcviku zásahové jednotce. S návrhem souhlasil vedoucí školního policejního střediska mjr. Mgr. K. P., který ve stanovisku uvedl, že plán studijního pobytu žalobce bude zpracován před jeho zahájením a bude mu předložen k seznámení. S návrhem souhlasil i žalovaný 1), který ve stanovisku uvedl, že navrhovaný studijní pobyt úzce souvisí s žalobcem vykonávanou služební činností a přispívá k rozvoji jeho odborných znalostí, dovedností a profesních kompetencí. Zároveň podporuje zvyšování kvalifikace a schopností v oblasti služební přípravy v rámci krajského ředitelství policie. Dne 11. 2. 2025 návrh schválil ředitel krajského ředitelství policie. Dne 18. 2. 2025 byl s obsahem návrhu seznámen žalobce.
80. Dne 11. 2. 2025 pod č. j. KRPU-27438-2/ČJ-2025-0400OP-05 schválil mjr. Mgr. K. P. plán studijního pobytu žalobce. Dle plánu studijního pobytu je jeho účelem získání potřebných odborných znalostí a dovedností instruktora služební přípravy. Cíle studijního pobytu byly v jeho plánu stanoveny následovně: získání praktických zkušeností v oblasti organizace a plánování služební přípravy; seznámení se zásadami tvorby metodických materiálů; seznámení se s plánováním v informačním systému Evidence služební přípravy (IS ESP); získání a osvojení praktických dovedností v oblasti služební přípravy v celém jejím spektru; osvojení praktických lektorských dovedností, metodiky předávání informací větší skupině osob; účast ve specializovaných instrukčně metodických zaměstnáních a kurzech využitelných v rámci případného zařazení do funkce instruktora služební přípravy (ISP). Plnění studijního plánu má být průběžně kontrolováno a jeho splnění doloženo garanty plnění studijního plánu, jimiž byli určeni kpt. Ing. P. D. a nrap. F. D.
81. Dne 17. 2. 2025 pod č. KR-207/2025 vydal žalovaný 1) podle § 38 zákona o služebním poměru rozkaz, jímž vyslal žalobce počínaje dnem 1. 3. 2025 na studijní pobyt do školního

policejního střediska. V jeho odůvodnění uvedl, že žalobce je na studijní pobyt vyslán k získání zkušeností, dovedností a znalostí potřebných k rozvoji schopností pro výkon zastávané funkce. Studijní pobyt úzce souvisí s vykonávanou služební činností a přispívá k rozvoji odborných znalostí, dovedností a profesních kompetencí. Zároveň podporuje zvyšování kvalifikace a schopností v oblasti služební přípravy v rámci krajského ředitelství policie. V této souvislosti se žalovaný 1) odkázal na návrh na vyslání žalobce na studijní pobyt č. j. KRPU-27438-1/ČJ-2025-0400OP-05. Rozkaz žalovaného byl žalobci doručen dne 18. 2. 2025.

82. Proti rozkazu žalovaného 1) ze dne 17. 2. 2025, č. KR-207/2025, brojil žalobce *odvoláním ze dne 20. 2. 2025*, v němž za použití obdobné argumentace jako posléze v podané žalobě namítal, že nejsou splněny podmínky pro jeho vyslání na studijní pobyt stanovené v § 38 zákona o služebním poměru, že jeho vyslání na studijní pobyt nemůže souviset s výkonem jeho služby a že z rozkazu nevyplývá doba trvání studijního pobytu. Žalobce se proto domáhal, aby žalovaný 1) postupem podle § 190 odst. 6 zákona o služebním poměru rozkaz na základě podaného odvolání sám zrušil.
83. Sdělením ze dne 24. 2. 2025, č. j. KRPU-27438-4/ČJ-2025-0400OP-05, žalovaný 1) vyrozuměl žalobce, že na vyslání na studijní pobyt podle § 38 zákona o služebním poměru se v souladu s § 171 písm. d) téhož zákona nevztahuje řízení ve věcech služebního poměru, a není proti němu tudíž možno podat odvolání. Dále žalovaný 1) v tomto sdělení uvedl, že rozhodnutí o vyslání žalobce na studijní pobyt vychází ze zájmu služebního orgánu na prohloubení odborné způsobilosti policistů. Získávání zkušeností k zajištění výcviku a předávání zkušeností jiným příslušníkům přitom není dle žalovaného v rozporu s účelem studijního pobytu vymezeným v § 38 zákona o služebním poměru. Žalobcův studijní pobyt v sobě zahrnuje jak získávání nových znalostí a dovedností, tak i sdílení jeho zkušeností s instruktory školního policejního střediska. Žalobcovu vyslání na studijní pobyt úzce souvisí s výkonem jeho služby v zásahové jednotce a je vhodné pro jeho další služební a osobní rozvoj. Jelikož zákon o služebním poměru nevyžaduje, aby bylo při vyslání příslušníka na studijní pobyt stanoveno přesné datum jeho ukončení, či byla doba jeho trvání omezena uplynutím určitého konkrétního časového období, je pro naplnění cíle studijního pobytu vhodnější stanovit jeho trvání do doby splnění určitého konkrétního úkolu. V žalobcově případě se doba vyslání na studijní pobyt bude odvíjet od splnění plánu studijního pobytu, jehož vyhodnocení bude provedeno pověřenými garanty jeho studijního pobytu. Po dosažení stanovených cílů bude žalobcův studijní pobyt ukončen. Skutečnost, že žalobce neabsolvoval konkrétní kurzy určené pro instruktory služební přípravy, neznamená, že by žalobce byl vyslán na služební pobyt v rozporu se zákonem. Cílem jeho studijního pobytu není výuka jiných policistů, ale zejména získání nových zkušeností, které následně využije v rámci svého služebního zařazení. Současně příslušný služební funkcionář využil institutu vyslání na služební pobyt k ověření, zda je žalobce vhodnou osobou právě pro absolvování příslušných kurzů a pro následné zapojení do výcviku členů zásahové jednotky i dalších organizačních článků krajského ředitelství policie.
84. Studijní pobyt žalobce ve školním policejním středisku, jež se nachází v Ústí nad Labem, byl zahájen dne 1. 3. 2025. Žalobce je po dobu studijního pobytu zařazen v jednosměnném režimu služby. Službu vykonává pouze v pracovní dny. Nemá nařizovanou služební pohotovost a službu přesčas (zjištěno z rozkazu ze dne 17. 2. 2025, č. KR-207/2025, plánu studijního pobytu ze dne 11. 2. 2025, č. j. KRPU-27438-2/ČJ-2025-0400OP-05, vyúčtování náhrad cestovních výdajů za období 3.-18. 3. 2025).
85. Rozhodnutím žalovaného 1) ze dne 7. 3. 2025, č. KR-461/2025 bylo žalobci odňato zvýšení základního tarifu příslušníka o 10 %, neboť byl rozkazem žalovaného 1) ze dne 17. 2. 2025,

č. KR-207/2025 počínaje dnem 1. 3. 2025 vyslán na studijní pobyt na školní policejní středisko krajského ředitelství policie, kde vykonává službu v jednosměnném režimu, a proto mu zvýšení základní tarifu o 10 % dle § 114 odst. 2 zákona o služebním poměru nadále nenáleží.

86. Cena oběda ve školním policejním středisku činí 109 Kč. Za každý den, kdy je žalobce přítomen ve školním policejním středisku, mu náleží stravné ve výši 150 Kč a náhrada jízdních výdajů ve výši 165,60 Kč odpovídající ceně jízdenky určeného hromadného dopravního prostředku dálkové přepravy, a to v souladu s aktuálně účinným zněním pokynu policejního prezidenta ze dne 26. 9. 2011, č. 177, o náhradách cestovních výdajů příslušníků Policie České republiky. O poskytnutí těchto náhrad žalobce pravidelně žádá a jsou mu také pravidelně propláceny. Do školního policejního střediska dojíždí žalobce soukromým osobním vozidlem z Mostu (zjištěno z pokynů policejního prezidenta ze dne 19. 2. 2015, č. 34, a ze dne 26. 9. 2011, č. 177, dvou fotografií dokumentujících cenu oběda ve školním policejním středisku, vyúčtování náhrad cestovních výdajů za období 3.-18. 3. 2025).
87. Z průběžného hodnocení studijního pobytu ze dne 14. 5. 2025, č. j. KRPU-27438-6/ČJ-2025-0400OP-05, zpracovaného kpt. Ing. P. D. vedle konkrétních činností prováděných žalobcem vyplývá, že vzhledem k rozsáhlé problematice činností na školním policejním středisku nebyly cíle studijního pobytu zatím naplněny.
88. Z průběžného hodnocení studijního pobytu ze dne 15. 8. 2025, č. j. KRPU-27438-7/ČJ-2025-0400NU, vyplývá, že studijní pobyt doposud naplnil následující cíle: získání praktických zkušeností v oblasti organizace služební přípravy, osvojení praktických lektorských dovedností, metodiky předávání informací větší skupině osob, účast ve specializovaných instrukčně metodických zaměstnáních a kurzech využitelných v rámci případného zařazení na funkci ISP (dosud kurzy PSH, TECC, PIT, velitel policie). Zatím však nebyly vzhledem k rozsáhlosti problematiky naplněny následující cíle studijního pobytu: získání praktických zkušeností v oblasti plánování služební přípravy, seznámení se zásadami tvorby metodických materiálů, seznámení s plánováním v IS ESP, získání a osvojení praktických dovedností v oblasti služební přípravy v celém jejím spektru, účast ve specializovaných instrukčně metodických zaměstnáních a kurzech využitelných v rámci případného zařazení na funkci ISP (jejich doplnění).
89. Náplň činnosti žalobce ve školním policejním středisku byla konkretizována v dokumentu vyhotoveném dne 18. 9. 2025 členem vedení zásahové jednotky por. Mgr. V. H. Dle tohoto dokumentu měla činnost žalobce, jakožto zástupce vybraného pracovní skupinou výcviku „*ke zkvalitnění činnosti výcviku*“ ve školním policejním středisku zahrnovat následující oblasti: takticko-speciální příprava (TSP) pohyb po otevřeném prostoru při vyhledávání nebezpečného pachatele v závislosti na počtu policistů v režimu AMOK (přiblížení k objektu, násilný vstup do objektu, vstupy do místností, pohyb v místnosti, výstupy z místnosti, schodiště, chodba, práce s osobami), TSP vozidlo (rozmístění posádky, rozmístění materiálu, jízda, zastavení zájmového vozidla, přístup k zastavenému vozidlu, kontakt s posádkou zastaveného vozidla), střelecká příprava (krátká zbraň, dlouhá zbraň, zvláštní případy střelby, údržba zbraní), práce ve výškách (PVV) [druhy lan a lanových technik, uzly, práce s lanem a lanovou technikou na svahu], zdravotní příprava [poskytování neodkladné přednemocniční péče v taktickém prostředí, rozdělení jednotlivých zón v taktickém prostředí, aplikace algoritmu MARCHE (massive haemorrhage, airway, respiration, circulation, hypothermia/head injury, evacuation) v jednotlivých zónách taktického prostředí, třídění více zraněných metodou START (simple triage and rapid treatment), zřízení seřadiště zraněných, civilní algoritmus ABCD (airway, breathing, circulation,

disability), Rautekův manévr] (zjištěno z náplně činnosti žalobce ve školním policejním středisku a hodnocení studijního pobytu ve školním policejním středisku a údajů o vlastnostech jejich elektronických verzí, přehledů služeb zásahové jednotky za měsíce leden 2024 až únor 2025, snímků „snímek 2“, „snímek 3“, zachycujících komunikaci prostřednictvím aplikace WhatsApp).

90. Dne 30. 9. 2025 žalobce vypracoval písemné hodnocení svého studijního pobytu. V něm vyjádřil přesvědčení, že z pozice řadového člena zásahové jednotky není kvalifikován ani proškolen k dozorování a upravování taktických postupů zásahové jednotky či školního policejního střediska. Dále poukázal na to, že školní policejní středisko má na rozdíl od zásahové jednotky více propracovanou metodiku výcviku, což by mohlo být inspirací pro zásahovou jednotku při tvorbě uceleného plánu ročního cyklického plánu výcviku. Vzájemné porovnání metodických postupů však nemohl provést, neboť metodické postupy činností zásahové jednotky mu nebyly poskytnuty. Co se týče možností, jak zlepšit a zkvalitnit výcvik ve školní policejním středisku, jako nejvhodnější žalobce vyhodnotil vyslání instruktorů školního policejního střediska na měsíční staž do zásahové jednotky. Ti totiž na základě svých zkušeností dokáží snáze rozpoznat, které činnosti z výcviku zásahové jednotky by bylo možno aplikovat ve školním policejním středisku, kde pracují v naprosto jiných podmínkách, zejména s nově nastupujícími policisty s minimální úrovní zkušeností, jiným vybavením a v neposlední řadě s jinými taktickými postupy a činnostmi než zásahová jednotka. Dále se žalobce vyjádřil k jím absolvovaným kurzům prvosledových hlídek, velitel policie a TECC, přičemž konstatoval, že ze své pozice není schopen přispět k jejich zkvalitnění. Za přínosné by však považoval, pokud by se do výuky těchto kurzů zapojili členové zásahové jednotky, což by jim umožnilo lépe pochopit postupy ostatních organizačních článků policie v rámci situace AMOK, čímž by se zlepšila jejich vzájemná součinnost. Žalobce také konstatoval, že většina činností, které byly specifikovány v dokumentu vyhotoveném dne 18. 9. 2025, se ve školním policejním středisku vůbec nevyučuje. Některé z nich však spadají do gesce instruktorů služební přípravy na jednotlivých územních odborech policie, pro které by případně mohly být vytvořeny speciální kurzy na zásahové jednotce, v nich by mohli být v těchto činnostech proškoleni. Jako přínosné v rámci stanovených cílů studijního pobytu žalobce hodnotil možnost zapojit se kurzu základní odborné přípravy, osvojení si základů práce v ESP a získání zkušeností v rámci dohledu při odborných kurzech. Tím dle svého přesvědčení naplnil základní úkoly a předal veškeré možné poznatky a nepředpokládá, že by mohl nabyté poznatky dále rozšířit. Závěrem žalobce uvedl, že svou odbornost si v rámci studijního pobytu zvýšil ve dvou případech. Absolvováním kurzu před přidělením jiného typu pistole *GLOCK* a kurzu násilného zastavení vozidla (PIT). Druhý z těchto kurzů by podle jeho názoru měli absolvovat všichni členové zásahové jednotky (zjištěno z hodnocení studijního pobytu ve školním policejním středisku a údajů o vlastnostech jeho elektronické verze).
91. Z průběžného hodnocení studijního pobytu ze dne 31. 10. 2025, č. j. KRPU-27438-7/ČJ-2025-0400NU, vyplývá, že ve dnech 30. 9. a 1. 10. 2025 se žalobce společně s instruktory školního policejního střediska podílel na zdravotnickém kurzu TECC. Zde mohl uplatnit své zkušenosti z oblasti zdravotvědy a poskytování první pomoci, jejichž znalost u hodnoceného odpovídá znalostem člena zásahové jednotky. Přínosné byly jeho znalosti pohybu policisty v nebezpečném prostředí s výskytem aktivního střelce. Dne 2. 10. 2025 pomáhal žalobce se zahájením kurzu základní odborné přípravy a věnoval se hodnocení svého studijního pobytu. Dne 3. 10. 2025 se podílel na zajištění prověrek fyzické zdatnosti policistů v nově zahájeném kurzu a osvědčil, že by měl být schopen je samostatně vést. Dne 6. 10. 2025 se zapojil v rámci tohoto kurzu do výuky předmětu topografie. Dne 7. 10. 2025 se žalobce účastnil náborové akce v Teplicích a dne 8. 10. 2025 se podílel společně

s instruktory školního policejního střediska na prověrkách fyzické zdatnosti žadatelů o přijetí do služebního poměru. Dne 9. 10. 2025 se účastnil zátěžového zaměstnání určeného pro policisty zařazené do nástupního kurzu základní odborné přípravy zaměřeného na prověření a zlepšení fyzické a psychické kondice policistů zařazených v tomto kurzu. Jedná se o oblast, v níž žalobce dosahuje výborných výsledků. V průběhu zaměstnání se však projevíly špatné osobní vztahy mezi žalobcem a policistou, který vedl při zaměstnání jednu ze skupin, v důsledku čehož došlo k situaci, kdy nebyli schopni vzájemné spolupráce. Dne 13. 10. 2025 se žalobce zapojil do střelecké přípravy určené pro policisty zařazené do nástupního kurzu základní odborné přípravy, dne 17. a 22. 10. 2025 se účastnil střeleckého výcviku těchto policistů, dne 23. 10. 2025 společně s dalšími instruktory školního policejního střediska byl přítomen jejich závěrečným střelbám a prověřkovému cvičení. S výkladem a předvedením správných návyků při manipulaci se zbraní neměl žádné potíže. Ve dnech 15., 16. a 24. 10. 2025 se žalobce zapojil do příprav a realizace cvičení pro situace typu AMOK. Dne 20. 10. 2025 čerpal žalobce volno. Ve dnech 29. 9. a 10., 27. a 30. 10. 2025 čerpal žalobce dovolenou. Dosavadní průběh žalobcova studijního pobytu byl vyhodnocen tak, že studijní pobyt doposud naplnil následující cíle: získání praktických zkušeností v oblasti organizace služební přípravy, osvojení praktických lektorských dovedností, metodiky předávání informací větší skupině osob, účast ve specializovaných instrukčně metodických zaměstnáních a kurzech využitelných v rámci případného zařazení na funkci ISP (dosud kurzy PSH, TECC, PIT, velitel policie). Zatím však nebyly vzhledem k rozsáhlosti problematiky naplněny následující cíle studijního pobytu: získání praktických zkušeností v oblasti plánování služební přípravy, seznámení se zásadami tvorby metodických materiálů, seznámení s plánováním v IS ESP, získání a osvojení praktických dovedností v oblasti služební přípravy v celém jejím spektru.

92. Ze zápisu z jednání pracovní skupiny ze dne 31. 1. 2025 plyne, že žalobce by se měl účastnit cvičení na situace typu AMOK pořádaných jednotlivými územními odbory krajského ředitelství policie. Měl by se podílet na přípravě, samotném cvičení a jeho vyhodnocení. Žalobce se dosud účastnil čtyř cvičení pořádaných územními odbory Chomutov, Děčín, Teplice a Most, jež proběhla ve dnech 15., 16., 21., a 24. 10. 2025. Jeho přítomnost jakožto příslušníka zásahové jednotky byla vyhodnocena jako přínosná jak z hlediska samotného zákroku policistů, tak při zvládnutí poskytování první pomoci. Také jeho podíl při materiálně technickém zabezpečení cvičení byl hodnocen jako znatelný. Vyšlo však rovněž najevo, že žalobce je zvyklý používat jiné způsoby pohybu v taktickém prostředí, což je dáno rozdílnou úrovní výcviku používaným vybavením a počtem zasahujících policistů.
93. Dle zápisu z jednání ze dne 3. 11. 2025 proběhlo ve školním policejním středisku za účasti žalobce, žalovaného 1), kpt. Ing. P. D. a nrap. F. D. jednání, jehož předmětem bylo vyhodnocení naplňování cílů studijního pobytu. Bylo konstatováno, že část stanovených cílů, a to v oblasti rozvoje metodik a prezentačních dovedností při práci se skupinou, dále účasti ve specializovaných IMZ a kurzech s možným využitím při výkonu funkce instruktora služební přípravy, jakož i zvládnutí práce v IS ESP se již žalobci podařilo naplnit. V oblasti osvojení praktických zkušeností, organizace a plánování služební přípravy a taktéž seznámení se zásadami tvorby metodických materiálů je však potřeba, aby si žalobce dosud získané praktické dovednosti dále upevnil a doplnil. Oba garanti studijního pobytu žalobce se shodli, že žalobcova odborná připravenost postupně narůstá a cíle jeho studijního pobytu lze naplnit k 31. 12. 2025. Jednání bylo uzavřeno s tím, že žalobce se od 1. 1. 2026 vrátí na zásahovou jednotku, neboť cíle studijního pobytu budou do konce roku 2025 naplněny.
94. Dle stanoviska ombudsmana ze dne 25. 9. 2025, č. j. PPR-38171-6/ČJ-2025-990700, žalobce dne 24. 7. 2025 podal u ombudsmana podnět, v němž žádal o „prošetření možného

protizákonného jednání členů policejního sboru při KŘP Ústeckého kraje“. V podnětu žalobce – období jako v řízení před soudem – namítal, že rozkaz žalovaného 1) dne 17. 2. 2025, č. KR-207/2025, jímž byl vyslán na studijní pobyt bez omezení jeho délky, je nezákonný a je vyvrcholením dlouhodobého nátlaku a šikanózního jednání zástupců krajského ředitelství policie vůči jeho osobě. Ombudsman při šetření žalobcova podnětu vyžádal vyjádření žalovaného 1) a šetření uzavřel s tím, že nedošlo k porušení práv žalobce jakožto příslušníka policie.

95. Žalobce je prvním členem dotčené zásahové jednotky, o němž je známo, že byl vyslán na studijní pobyt (zjištěno z výpovědí svědků L. N., nrap. J. P.).

Posouzení věci soudem

96. Žalobu na ochranu před nezákonným zásahem soud posoudil podle části třetí hlavy druhé třetího dílu s. ř. s. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu se podle § 82 odst. 1 s. ř. s. může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, domáhat ochrany proti takovému zásahu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Podle § 87 odst. 1 s. ř. s. platí, že soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; pokud soud rozhoduje pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. Podle § 87 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Žalovaným je pak podle § 83 s. ř. s. správní orgán, který podle žalobního tvrzení zásah provedl.
97. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, který existuje ke dni vydání tohoto rozsudku, po prostudování obsahu předložené spisové dokumentace a po provedeném jednání a dokazování dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
98. Pro poskytnutí ochrany před nezákonným zásahem v řízení podle § 82 a násl. s. ř. s. je nezbytné splnit pětici kumulativních podmínek: žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem správního orgánu v širším smyslu, který není rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu, nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li bytí jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS).
99. V dané věci není sporu o tom, že to byl žalobce, kdo byl na základě rozkazu žalovaného 1) vyslán na studijní pobyt. Vyslání na studijní pobyt je tedy úkonem způsobilým žalobce přímo (1. podmínka) zkrátit na jeho právu vykonávat službu na služebním místě, na které byl zařazen a pobírat služební příjem odpovídající tomuto zařazení (srov. rozsudek Městského soudu v Praze, 12. 2024, č. j. 10 Ad 9/2024-31, bod 37) [2. podmínka], nejedná se o rozhodnutí [§ 38 ve spojení s § 171 odst. 1 písm. d) zákona o služebním poměru] [4. podmínka] a tento úkon byl zaměřen přímo proti žalobci (5. podmínka). V dané věci tak je předmětem posouzení, zda se jedná o zásah nezákonný, tedy naplnění 3. podmínky.
100. Jak vyplývá ze shora uvedeného, žalovaná 2) není původcem napadeného zásahu, což žalobce ani netvrdí. Soud konstatuje, že předmět tohoto soudního řízení je vymezen právě

v žalobě definovaným zásahem, čímž je podle § 83 s. ř. s. určen i žalovaný ve věci (jako nositel pasivní věcné legitimace), kterým je správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah. Vzhledem k tomu, že žalovaná 2) neprovedla namítaný zásah, nemůže vůči ní být žaloba pro nedostatek pasivní věcné legitimace úspěšná (srov. odst. 57 usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2014, č. j. Nad 224/2014-53, č. 3196/2015 Sb. NSS). Soud tedy konstatuje, že žaloba v rozsahu, v jakém směřuje vůči žalované 2) není důvodná.

101. Dále se soud zabýval důvodností žaloby ve vztahu k žalovanému 1).

102. Zdejší soud již v rozsudku ze dne 2. 11. 2022, č. j. 15 A 32/2021-67, v němž se zabýval skutkově i právě obdobnou věcí, dospěl – vycházející z náležitostí rozkazu vymezených Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 27. 4. 2017, č. j. 9 As 117/2016-29 – k následujícím závěrům, od nichž nemá žádný důvod se odchýlovat ani v právě projednávaném případě.

103. Oprávnění k vyslání na studijní pobyt – pokud k tomu shledá důvody vymezené v § 38 odst. 1 zákona o služebním poměru, dle něhož lze příslušníka za účelem získání znalostí, dovedností a zkušeností potřebných k výkonu služby vyslat na studijní pobyt, zejména na školení, do kurzu nebo na odbornou stáž, a to i do jiného místa, než je jeho místo služebního působení – je v pravomoci příslušného služebního funkcionáře, který k tomu nepotřebuje souhlas vysílaného příslušníka. Zákon o služebním poměru v tomto případě poskytuje služebnímu funkcionáři možnost uvážení o potřebnosti vyslání určitého příslušníka na studijní pobyt. Soud v řízení na ochranu před nezákonným zásahem proto nemůže hodnotit, zda toto organizační opatření zcela odpovídá potřebám jeho konkrétního odboru či oddělení, v němž je trvale zařazen, popř. zda by bylo vhodnější, aby na studijní pobyt byl vyslán jiný příslušník. Před vysláním příslušníka na studijní pobyt nemusí být vždy stanovena pevná doba jeho trvání. Délka studijního pobytu může být dle povahy jeho účelu vymezena odlišným způsobem, kupříkladu do okamžiku splnění v něm stanovených povinností (cílů) vysílaným příslušníkem. Takto vymezená délka studijního pobytu samozřejmě neznamená, že studijní pobyt může trvat do nekonečna. V rámci studijního pobytu proto musí být prováděno průběžné hodnocení naplňování jeho účelu, aby bylo možno posoudit, zda již bylo jeho účelu dosaženo, a zda proto nemá být studijní pobyt ukončen. Jen tak lze zajistit, aby využitím tohoto institutu nedocházelo k obcházení institutu převedení na jiné služební místo (§ 25 zákona o služebním poměru), nebo převelení (§ 36 zákona o služebním poměru), či byl zneužíván jako prostředek nátlaku a šikany anebo ke zbavení se nepohodlného příslušníka (§ 77 zákona o služebním poměru).

104. V projednávaném případě není sporu o tom, že rozkaz žalovaného 1) ze dne 17. 2. 2025, č. KR-207/2025, jímž byl žalobce počínaje dnem 1. 3. 2025 vyslán na studijní pobyt do školního policejního střediska, žádnou pevně vymezenou dobu jeho trvání neobsahuje. To však samo o sobě důvodem, pro který by mohl být shledán nezákonným, není, neboť se nejedná o jeho povinnou náležitost. Byť v něm není doba vyslání vymezena ani relativně, lze ji podle názoru soudu dovodit z návrhu na vyslání žalobce na studijní pobyt ze dne 5. 2. 2025, č. j. KRPU-27438-1/ČJ-2025-0400OP-05, na nějž se rozkaz žalovaného 1) odvolává a který také žalovaný 1) před vydáním rozkazu odsouhlasil, a z plánu studijního pobytu žalobce ze dne 11. 2. 2025, č. j. KRPU-27438-2/ČJ-2025-0400OP-05, který na návrh na vyslání žalobce navazuje.

105. Z návrhu na vyslání žalobce na studijní pobyt plyne, že účelem studijního pobytu je získání praktických a teoretických znalostí, dovedností a zkušeností na straně žalobce, zdokonalení výcviku policistů ve školním policejním středisku prostřednictvím přímé účasti příslušníka

zásahové jednoty, tedy předávání znalostí, dovedností a zkušeností ze strany žalobce dalším osobám (nikoliv jejich systematické vzdělávání) a následné předávání nabytých zkušeností ze strany žalobce v zásahové jednotce. V plánu studijního pobytu jsou pak blíže vymezeny jednotlivé oblasti, jimž se má žalobce po dobu studijního pobytu věnovat, a jakých dílčích cílů má přitom žalobce dosáhnout. Z plánu studijního pobytu rovněž plyne, že plnění jednotlivých cílů studijního pobytu má být průběžně kontrolováno a následně vyhodnoceno stanovenými garanty žalobcova studijního pobytu. Je tedy zřejmé, že účelu studijního pobytu může být dosaženo za předpokladu, že žalobce dosáhne v něm stanovených cílů. To znamená, že konec žalobcova studijního pobytu byl vymezen relativně, a to naplněním cílů uvedených ve studijním plánu. Právě uvedené ostatně potvrzuje i obsah sdělení žalovaného 1) ze dne 24. 2. 2025, č. j. KRPU-27438-4/ČJ-2025-0400OP-05.

106. Samozřejmě není přípustné, aby se v důsledku toho mohl stát žalobcův studijní pobyt fakticky nekonečný tím, že by byl bez jakéhokoliv racionálního základu opakovaně prodlužován s odůvodněním, že stanovených cílů dosud nebylo dosaženo. K tomu podle názoru soudu v žalobcově případě dosud nedochází. Jak je patrné z průběžných hodnocení žalobcova studijního pobytu ze dne 14. 5. 2025, č. j. KRPU-27438-6/ČJ-2025-0400OP-05, ze dne 15. 8. 2025, č. j. KRPU-27438-7/ČJ-2025-0400NU, a ze dne 31. 10. 2025, č. j. KRPU-27438-7/ČJ-2025-0400NU, žalobce je v rámci naplňování jednotlivých cílů studijního pobytu zapojen, ať již v roli osoby získávající nové znalosti, dovednosti a zkušenosti či v roli osoby tyto naopak předávající, do celé řady činností. Jejich úspěšné zvládnutí nepochybně vyžaduje, aby se jim žalobce po určitou dobu, a to i opakovaně věnoval. Vzhledem k jejich množství je pak logické, že nelze očekávat, že by žalobce cíle studijního pobytu – i když jsou jeho schopnosti hodnotiteli vysoce oceňovány – dokázal naplnit během jednoho či dvou měsíců. Ze všech zmíněných hodnocení také vyplývá, že průběžné hodnocení žalobcova studijního pobytu probíhá se značnou mírou pečlivosti. To ostatně dokládá i vyhodnocení naplňování cílů studijního pobytu, které proběhlo ve školním policejním středisku dne 3. 11. 2025. Provedená hodnocení se rozhodně neomezují pouze na formální popis jednotlivých aktivit, které žalobce absolvoval, ale obsahují také posouzení úspěšnosti jejich zvládnutí ze strany žalobce a shrnutí, jak se žalobci daří jednotlivé dílčí cíle naplňovat. Z jejich vzájemného porovnání lze taktéž zjistit, že žalobce již řadu dílčích cílů úspěšně naplnil. Za těchto okolností se proto délka žalobcova studijního pobytu, která k datu rozhodnutí soudu činí zhruba sedm měsíců, nejeví natolik nepřiměřená, aby bylo lze učinit závěr, že vybočuje ze zákonného rámce tohoto institutu a rozkaz žalovaného 1) již představuje nezákonný zásah do práv žalobce.
107. Dle názoru soudu taktéž nelze dospět k závěru, že by se účel studijního pobytu, na který byl žalobce vyslán, zcela míjel s činnostmi, které má žalobce vykonávat jako člen zásahové jednotky. Mezi tyto činnosti patří i zákroky proti nebezpečným pachatelům organizované trestné činnosti a pachatelům zvláště závažných úmyslných trestných činů a ohrožení, prvotní opatření proti teroristům, únosům osob a dopravních prostředků. Jejich provádění žalobce již ze samotného titulu svého zařazení nepochybně zvládá na úrovni, která značně přesahuje úroveň policistů, kteří se podrobují výcviku ve školním policejním středisku či policistů, kteří jej provádějí. Nelze přitom vyloučit, že i tito policisté se mohou dostat do situací, kdy budou nuceni se takových zákroků účastnit, včetně situací typu AMOK. To ostatně ani sám žalobce nijak v průběhu řízení před soudem nezpochybňoval.
108. Soud taktéž nesdílí žalobcův názor, že by se plán studijního pobytu míjel se závěry pracovní skupiny ustanovené na pokyn ředitele krajského ředitelství policie. Z nich nepochybně vyplývá doporučení zkvalitnit výcvik řadových policistů, a to zejména prvosledových hlídek a dosáhnout jejich lepší připravenosti právě na situace typu AMOK. K tomu, jak je uvedeno

výše, žalobce nepochybně přispět může a náplň studijního pobytu v rozporu s tím není, neboť její součástí je i osvojení praktický lektorských dovedností a účast ve specializovaných instrukčně metodických zaměstnáních a kurzech. O tom, že žalobce své znalosti a zkušenosti v rámci studijního pobytu také skutečně předává, pak svědčí obsah všech průběžných hodnocení jeho studijního pobytu, v nichž je žalobcovo zapojení do takových aktivit opakovaně zmiňováno.

109. Na druhou stranu je pochopitelné, že aby tak žalobce mohl učinit, je nezbytné, aby se v rámci studijního pobytu naučil své znalosti, dovednosti a zkušenosti předávat efektivním způsobem, neboť takovou kvalifikaci nedisponuje, což právě také bylo zohledněno ve stanovených cílech studijního pobytu. Mohlo by se jevit účelnějším, aby se studijního pobytu na školním policejním středisku účastnil ze zásahové jednotky spíše instruktor služební přípravy. Soud však nemůže rozkaz žalovaného 1) označit za nezákonný zásah jen z toho důvodu, že by se mohlo jevit jako vhodnější, aby by byl na studijní pobyt vyslán jiný příslušník zásahové jednotky, pokud žalobce nelze klasifikovat jako zcela nevhodného kandidáta.
110. O tom, že účel studijního pobytu se s tím, co je žalobcovou náplní činnosti jako člena zásahové jednotky, zcela nemíjí, že je žalobce schopen jej naplnit a že studijní pobyt má potenciál přispět i k žalobcově rozvoji, podle soudu svědčí i hodnocení studijního pobytu, které žalobce vypracoval dne 30. 9. 2025. Byť v něm opakovaně zdůraznil, že není kvalifikován ani proškolen k tomu, aby dohlížel na taktické postupy zásahové jednotky či školního policejního střediska nebo je upravoval, výstižně v nich popsal vzájemné rozdíly a identifikoval příležitosti pro zlepšení organizace činností obou složek. V neposlední řadě neváhal kriticky zhodnotit náplň činnosti vypracovanou členem vedení zásahové jednotky por. Mgr. V. H., již nebylo možno ve školním policejním středisku prakticky vůbec realizovat a doporučil jiný vhodnější způsob proškolení policistů působících mimo zásahovou jednotku. K tomu soud poznamenává, že neshledává nic závadného na tom, že žalobce měl dle svého tvrzení obdržet požadavek na provádění hodnocení svého studijního pobytu až v průběhu měsíce září 2025. Smysluplnost žalobcova studijního pobytu potvrzuje i vesměs pozitivní hodnocení jeho přínosu ke cvičením týkajícím se situací AMOK dosud realizovaným jednotlivými územními odbory krajského ředitelství policie, jichž se žalobce účastnil, obsažené v zápise příslušné pracovní skupiny ze dne 31. 10. 2025.
111. Soud taktéž neshledal, že by rozkaz žalovaného 1) představoval zneužití institutu vyslání na studijní pobyt jakožto prostředku nátlaku a šikany s cílem zbavit se žalobce jako nepohodlného člena zásahové jednotky, čemuž žalobce věnoval velkou část své žalobní argumentace.
112. Také pro osobu ve služebním poměru platí, že v případě, že tvrdí, že úkon ve věcech služby, který se dotýká jejích práv, je projevem diskriminačního, účelového či šikanózního jednání; je tedy povinna nejen tvrdit, ale i prokázat, že s ní nebylo zacházeno obvyklým, resp. neznevýhodňujícím způsobem (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2025, č. j. 7 Ads 245/2024-45, bod 36, a ze dne 22. 10. 2025, č. j. 8 Ads 100/2025-81, bod 11). Teprve pokud toto břemeno tvrzení a břemeno důkazní strana žalující unese, je následně věcí strany žalované prokázat svá tvrzení, že k diskriminaci nedošlo (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2020, č. j. 4 Ads 423/2019-70, č. 4088/2020 Sb. NSS, bod 43, a ze dne 16. 4. 2025, č. j. 7 Ads 245/2024-45, bod 40). Tyto závěry sice Nejvyšší správní soud vyslovil ve věcech týkajících se skončení služebního poměru státních zaměstnanců vykonávajících státní službu v režimu zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, nikoliv příslušníka ve služebním poměru v režimu zákona o služebním poměru, avšak vzhledem tomu, že se v obou případech jedná o poměr, jenž má povahu veřejnoprávní (srov.

rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 5. 2021, č. j. 1 As 46/2021-30, bod 18, a ze dne 20. 1. 2022, č. j. 6 Ads 277/2020-56, č. 4332/2022 Sb. NSS, bod 67), neshledává soud žádný důvod pro to, aby nebyly přenositelné na právě projednávanou věc. To platí tím spíše (*argument a maiori ad minus*), že byly vysloveny při posuzování otázky zákonnosti skončení služebního poměru, a nikoliv jeho změny, přičemž skončení služebního poměru má nepochybně vážnější dopad do práv dotčené osoby, než jeho změna, již je i vyslání na studijní pobyt (srov. rozsudek Městského soudu v Praze, 12. 2024, č. j. 10 Ad 9/2024-31, bod 26, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 10. 2025, č. j. 3 As 5/2025-34, bod 19).

113. Z rozsáhlého dokazování, které soud v souvislosti se žalobcem tvrzeným nátlakovým a šikanózním jednáním provedl, je patrné, že vztahy mezi žalobcem a dalšími členy zásahové jednotky se začaly v průběhu žalobcova působení v jednotce zhoršovat. Původně přátelské vztahy postupně ochladly. To je zřejmé ze svědeckých výpovědí nrap. V. U. a nrap. J. H., kteří se těchto aktivit společně se žalobcem účastnili.
114. Podstatné ve věci je, že z provedeného dokazování nevyplývalo, že by se vůči žalobci, jakkoliv negativně vymezovala, jakákoliv z osob, jež se přímo či nepřímo podílela na vyslání žalobce na studijní pobyt – zvláště pak žalovaný 1). Nic takového nevyšlo najevo ve vztahu k vedoucímu zásahové jednotky mjr. Ing. P. S., který vypracoval návrh na vyslání žalobce na studijní pobyt do školního policejního střediska, k mjr. Mgr. K. P., který s ním souhlasil a schválil plán studijního pobytu žalobce. V tomto směru nebylo nic zjištěno ani u žalovaného 1), který rovněž souhlasil s návrhem na vyslání žalobce na studijní pobyt a vydal namítaný rozkaz ze dne 17. 2. 2025, č. KR-207/2025, jímž žalobce na studijní pobyt vyslal, ani řediteli krajského ředitelství policie, jenž rovněž s návrhem na vyslání na studijní pobyt vyslovil souhlas.
115. Z provedeného dokazování také vyplývalo, že žalobce počínaje říjnem 2024 až do vyslání na studijní pobyt vykonával v zásahové jednotce stálou dozorčí službu. V této době se žalobce neúčastnil žádných cvičení, služebních akcí ani porad, nebyla mu nařizována pohotovost ani služba přesčas. Nebyl však jediným členem zásahové jednotky ve stálé dozorčí službě, dalším byl nrap. J. S. Soud především zdůrazňuje, že pro projednávanou věc je podstatné, že z provedeného dokazování rozhodně nevyplývalo, že by právě nějaká z osob vyjmenovaných v předchozím odstavci cokoli z právě uvedeného ve vztahu k žalobci iniciovala. Podle názoru soudu tyto skutečnosti, nadto samy o sobě, důkazem nerovného zacházení se žalobcem nejsou. Žalobce totiž nebyl jedinou osobou, která stálou dozorčí službu vykonávala. Žalobce sice tvrdil, že tak nečinil na rozdíl od nrap. J. S. dobrovolně, proti jejímu výkonu se však nijak (relevantně) nebránil, ač tak mohl nepochybně učinit, domníval-li se, že byl k výkonu stálé dozorčí služby určen nezákonně. Mohl např. postupovat podle § 46 odst. 2 zákona o služebním poměru, dle něhož má příslušník sice povinnost splnit i nezákonný rozkaz, avšak zároveň je povinen oznámit tuto skutečnost bez zbytečného odkladu vedoucímu příslušníkovi toho, kdo takový rozkaz vydal. Stejně tak se žalobce mohl bránit proti tomu, že mu nebyla v důsledku výkonu stálé dozorčí služby nařizována pohotovost, služba přesčas, účast na cvičeních, služební akce a nebyl vyslán na poradu. Mohl také zásahovou žalobou brojít proti tomu, že u něho došlo k nezákonné změně rozvržení služební doby (srov. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 2. 2021, č. j. 65 A 74/2020-73).
116. Na základě provedeného dokazování také soud nezjistil, že by ke zřízení pracovní skupiny zabývající se situacemi AMOK došlo právě za tím účelem, aby mohl být žalobce vyslán na studijní pobyt. Nic takového nevyplývalo ani z obsahu zápisů z této pracovní skupiny ani z výsledku nrap. P. P., který se měl její činnosti účastnit, a nelze to podle názoru soudu dovodit ani z prezentace výsledků této pracovní skupiny. Takový závěr nelze učinit ani na

základě toho, že provedeným dokazováním nebylo zjištěno, že by se na návrhu na vyslání žalobce jako vhodné osoby k vyslání na studijní pobyt podílel v rámci zásahové jednotky kdokoli další než její vedoucí mjr. Ing. P. S. To, že tak ze své pozice učinit mohl, nebylo v řízení před soudem nijak zpochybněno.

117. Soud nezpochybňuje, že žalobce je nejspíše prvním členem zásahové jednotky, který byl vyslán na studijní pobyt a že patrně žádný její člen nebyl vyslán k plnění určitých úkolů mimo tuto jednotku na tak dlouhou dobu jako žalobce. Ani to však bez dalšího neznamená, že vyslání žalobce mělo mít jiný účel než, za jakým byl na studijní pobyt skutečně vyslán. Rozhodující je, že vyslání žalobce na studijní pobyt je založeno na racionálních a zákonných důvodech, přičemž tak nevyšlo najevo, že by se žalovaný dopustil zneužití tohoto institutu se záměrem zacházet se žalobcem jinak než s ostatními členy zásahové jednotky.
118. Dopad do příjmů žalobce je poté důsledkem toho, že pro dobu studijního pobytu je žalobce zařazen do jednosměnného režimu výkonu služby a vyslán do sídla školního policejního střediska mimo obec, kde vykonává službu (služební působišť dle § 6 odst. 2 zákona o služebním poměru). Jelikož nebyly naplněny podmínky § 114 odst. 2 zákona o služebním poměru, nemohlo již být žalobci přiznáno zvýšení základního tarifu o 10 % (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 12. 2024, č. j. 10 Ad 9/2024-31, bod 30), a není-li proto dán žádný zákonný důvod, není mu nařizována po dobu studijního pobytu služba přesčas (§ 54 odst. 2 zákona o služebním poměru) ani služební pohotovost (§ 62 odst. 1 zákona o služebním poměru). Samotné stanovení režimu služby pak má oporu v § 53 zákona o služebním poměru, z něhož ani z žádného jiného ustanovení nevyplývá, že by žalobci musel být po dobu studijního pobytu zachován stejný režim jako při službě v zásahové jednotce. Vyslání mimo služební působišť je přitom plně v souladu s § 38 odst. 1 zákona o služebním poměru. To, že náhrady nepokryjí veškeré skutečné žalobcovy náklady spojené s dopravou do místa studijního pobytu tak sice může být nepřijemnou realitou, ale na nic takového žalobci nárok nevznikl. Uvedené skutečnosti by se přitom stejným způsobem projevíly u každého jiného člena zásahové jednotky, pokud by byl vyslán na studijní pobyt místo žalobce. Tyto důsledky vyslání na studijní pobyt proto nelze považovat za znak nerovného zacházení se žalobcem.
119. Soud tudíž konstatuje, že se žalobci nepodařilo prokázat, že se v souvislosti s jeho vysláním na studijní pobyt vůči němu žalovaný 1) dopustil nerovného zacházení. Nelze proto dospět k závěru, že by rozkaz žalovaného 1) byl součástí nátlaku na žalobce či vůči němu zaměřené šikany, mající za cíl dosažení žalobcova odchodu ze zásahové jednotky a měl by z toho důvodu představovat nezákonný zásah.
120. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že se žalovaný 1) vůči žalobci nedopustil tvrzeného nezákonného zásahu.
121. Soud proto vyhodnotil žalobu proti oběma žalovaným jako nedůvodnou. Proto ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. výrokem I. rozsudku zamítl.
122. Výrokem II. rozsudku soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaný 1) ani žalovaná 2), náklady řízení nepožadovali.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 11. listopadu 2025

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu